

Justitsministeriet
Udlændingeafdelingen
Holbergsgade 6
1057 København K

KL's bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring mv.)

KL har 9. januar 2012 modtaget udkast til lovforslag om ændringer i reglerne for ægtefællesammenføring samt ændringer i reglerne vedr. økonomisk sikkerhedsstillelse. Der blev givet høringsfrist til den 6. februar.

Da det ikke har været muligt at behandle sagen politisk, tages der forbehold for evt. efterfølgende bemærkninger efter politisk behandling.

Lovforslaget er en udmøntning af de væsentligste dele af de initiativer på ægtefællesammenføringsområdet, der fremgår af regeringsgrundlaget fra oktober 2011.

Med lovforslaget vil regeringen fjerne pointsystemet for ægtefællesammenføring og tilbageføre 24 års reglen og tilknytningskravet til de regler, der var gældende før 1. juli 2011. Regeringen vil ligeledes ændre 28 års reglen til en 26 års regel, således at personer med 26 års dansk indfødsret kan undtages fra tilknytningskravet. Regeringen vil desuden afskaffe indvandringsprøven i ægtefællesammenføringsager.

I det følgende præsenteres hovedelementerne i lovforslaget, deres konsekvenser for kommunerne og KL's forslag til alternative løsninger.

Indførelse af to nye prøver og mere bureaukrati

Regeringen vil indføre to nye prøver i dansk, hvoraf den ene skal bestå som betingelse for ægtefællesammenføring og fortsat opholdstilladelse i Danmark.

KL mener, at indførelse af to nye prøver skaber unødvendigt nyt bureaukrati og flere administrative og vejledningsmæssige opgaver til

Den 6. februar 2012

Jnr 05.00.02 K04
Sagsid 000237392

Ref SGL
sgl@kl.dk
Dir 3370 3149

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/5

kommunerne. I forvejen administrerer sprogcentre 15 forskellige modultest og 4 forskellige afsluttende prøver. Det synes uigenomtænkt at udvikle et nyt prøvesystem under Justitsministeriet, som skal køre parallelt med det nuværende prøvesystem, der er fastsat af Ministeriet for Børn og Undervisning i lov om danskuddannelse.

De to nye mundtlige prøver i dansk skal bestå efter udlændingen er meddelt opholdstilladelse og fastsættes på henholdsvis A1 og A2-niveau¹.

Den første prøve i dansk skal bestå senest efter 6 måneders ophold i landet. Den anden prøve skal bestå senest efter 15 måneders ophold. Ved begge prøver har udlændingen mulighed for at tage en omprøve senest efter 3 måneder, hvis den først aflagte prøve ikke bestås. Ligeledes giver lovforslaget bud på en række situationer, hvor der kan gives dispensation eller udskydelse fra kravet om bestået prøve.

Den første af de to prøver fungerer som stopprøve, således at hvis den ikke bestås rettidigt, og der ikke er gyldige grunde hertil, vil Udlændingestyrelsen starte en sag om inddragelse af opholdstilladelsen.

KL mener, at to nye prøver vil skabe unødvendigt nyt bureaukrati.

Benyt det eksisterende prøvesystem

Hvis man vil indføre prøver som incitament for integration og tilegnelse af danskundskaber, foreslår KL, at man sammentænker disse med de eksisterende modultest på den af de tre danskuddannelser, som den enkelte udlænding bliver indplaceret på. Dette vil minimere bureaukratiet, og man vil undgå at bruge ressourcer på udvikling af et nyt prøvesystem, og lette kommunernes vejledning af udlændinge markant.

Anvendelse af det eksisterende prøvesystem vil samtidig i højere grad ligestille udlændinges muligheder for fortsat ophold. Udlændinge kommer til landet med vidt forskellige kompetencer og dermed vidt forskellige forudsætninger for at bestå de to foreslåede prøver.

Hvis man ønsker at fastholde, at der skal etableres helt nye prøver udenfor det eksisterende prøvesystem, så bør der efter KL's mening kun være tale om én prøve.

¹ Niveauerne refererer til en fælles europæisk programme. Hvis man skal sammenligne med niveauet for de test, der i forvejen findes på sprogcentre, svarer A1 til den mundtlige test ved afslutning af modul 2 på Danskuddannelse 1 og 2 (relativt skolesvage kursister) og modul 1 på Danskuddannelse 3 (for kursister med lang skolebaggrund). A2-prøven svarer til henholdsvis afslutning på modul 4, 3 og 2 afhængig af danskuddannelse. Da et modul typisk gennemføres på ca. et halvt år, vil der være stor forskel på, hvor gode muligheder de enkelte udlændinge har for at bestå prøverne.

Uklart hvad der tæller som lovligt forfald

Såfremt man fastholder forslaget om to nye prøver, så bør de uklarheder, der fremgår af udkastet til lovforslag, fjernes.

KL finder, at det er uklart beskrevet, hvad der gælder som lovligt forfald. Justitsministeren har bemyndigelse til at klargøre reglerne i en bekendtgørelse. Der vil relativt hyppigt og kort efter at loven træder i kraft være sager, der giver anledning til at vurdere og/eller vejlede omkring lovligt forfald.

KL henstiller derfor til, at ministeriet snarest efter evt. vedtagelse af lovforslaget udarbejder en bekendtgørelse, der klargør præcist, hvad der gælder som lovligt forfald.

KL mener, at det i lovforslaget er uklart, hvem der har ansvaret for vurderingen af årsager til lovligt forfald. Er det kommunerne eller Udlændingestyrelsen?

Uanset hvem der skal vurdere årsagerne til lovligt forfald, vil det medføre en øget vejledningsbyrde for kommunerne fx i forbindelse med henvisning til danskundervisning som led i integrationsprogrammet, og når det gælder henvendelser vedr. danskuddannelse, herunder især ansøgninger om forlængelse af denne ret. Der bliver især tale om en øget vejledningsbyrde, hvis reglerne om lovligt forfald bliver nogle andre end dem, der i dag gælder som gyldige grunde til at få forlænget retten til danskuddannelse i lov om danskuddannelse.

KL ønsker det tydeliggjort, om den foreslåede bestemmelse omkring lovligt forfald udelukkende knytter an til opholdsretlige forhold, og dermed kun bør vurderes i forhold til de på området eksisterende dispensationsmuligheder, eller om bestemmelsen knytter an til muligheden for at deltage i danskuddannelse, og dermed følge reglerne for forlængelse af ret til danskuddannelse.

KL henstiller endvidere til, at det bliver klargjort, hvem der har vejledningsforpligtelsen overfor udlændingen, når en sag om inddragelse af opholdstilladelsen påbegyndes.

Ny stor kommunal opgave, når sikkerhedsstillelsen kan nedsættes ad tre omgange

Lovforslaget indeholder ændringer af beløbet og muligheder for nedsættelse af den økonomiske sikkerhed, som den herboende skal stille som en af betingelserne for at få sin ægtefælle til landet.

Regeringen foreslår, at beløbet for den økonomiske sikkerhed sænkes fra de nuværende 100.000 kr. til 50.000 kr. Regeringen foreslår endvidere, at sikkerhedsstillelsen kan nedsættes ad tre omgange fra 50.000 kr. til 10.000 kr., når udlændingen består først den ene og så den anden af de to foreslåede prøver indenfor tidsfristen, samt til sidst den afsluttende prøve i dansk efter reglerne i lov om danskuddannelse.

KL mener, at det vil tilføre kommunerne urimeligt mange administrative opgaver, herunder også nye store vejledningsopgaver i et detaljeret regelsæt. Også på denne baggrund mener KL, at det giver mest mening ikke at indføre de to nye prøver.

Kommunerne skal ved hver eneste anmodning om nedsættelse af sikkerhedsstillelsens beløb ind i flere it-systemer for at tjekke datoen for, hvornår udlændingen fik bopæl i Danmark, Udlændingeinformationsportalen (UIP) vedr. opholdsgrundlag samt dato for, hvornår eksamen er bestået. Dette administrative arbejde er nødvendigt for, at kommunen kan afgøre, hvorvidt rettidigheden er overholdt. Det er en ny og tidskrævende opgave.

Når udlændingen har bestået prøven på A1 eller A2-niveau, men udenfor tidsfristen, vil det sandsynligvis forekomme, at sikkerhedsstiller alligevel sender kommunen en anmodning om nedsættelse af beløbet. Kommunerne skal nu både bruge ressourcer på at undersøge sagen, give afslag, samt tackle frustrationen fra sikkerhedsstiller.

Kun mulighed for nedsættelse én gang

KL foreslår, at man ligesom i de nugældende regler kun kan få nedsat sin sikkerhedsstillelse én gang, når man har bestået den afsluttende prøve i dansk. KL vurderer, at udlændinges incitament er til at tilegne sig dansk er stærke nok, eftersom man risikerer at få inddraget sin opholdstilladelse, hvis man ikke består den første prøve.

I øvrigt foreslår KL, at man genindfører en bestemt endegyldig ophørsdato for sikkerhedsstillelsen. Som reglerne er nu, har en sikkerhedsstillelse en minimums bindingsperiode på fire år, men ingen maksimum bindingsperiode. Dette forhold kommer til at indebære et stort administrationsarbejde for kommunerne fra november 2014, hvor mange sikkerhedsstillelser udløber. Hvis en udlænding får afslag på tidsbegrænset opholdstilladelse og i stedet får en ny tidsbegrænset opholdstilladelse, skal bindingsperioden tilsvarende forlænges. I denne situation skal kommunerne enten godkende en ny sikkerhedsstillelse eller forlænge den først udstedte med en allonge.

KL mener helt generelt ikke, at dette lovforslag lever op til regeringens målsætning om at undgå mere bureaukrati og indviklede regler i det offentlige system – snarere tværtimod.

KL tager forbehold for de økonomiske konsekvenser af lovforslaget og afventer kommende DUT-forhandlinger.

Med venlig hilsen

Niels Arendt Nielsen

Sara Glahder Lindberg

Dorte Lohmann Kjærgaard

Fra: Sara Glahder Lindberg [SGL@kl.dk]
Sendt: 23. februar 2012 13:16
Til: Jan van Deurs
Cc: Dorte Lohmann Kjærgaard; Justitsministeriet; Marianne Ulrik Mertens; V-AU Integration
Emne: SV: Supplerende høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven m.v.

Til Justitsministeriet

KL har ingen bemærkninger til supplerende høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven mv.

Med venlig hilsen

Sara Glahder Lindberg

Konsulent

Arbejdsmarked, Uddannelse og Erhverv
Weidekampsgade 10, 2300 København S
☎ 3370 3149, ✉ sgl@kl.dk

Den 8. marts 2012 afholder KL Beskæftigelsestræf på Hotel Comwell Kolding

- Klik på banneret og læs mere om konferencen

Fra: Marianne Ulrik Mertens [mailto:mum@jm.dk]

Sendt: 8. februar 2012 14:14

Til: samfund@advocom.dk; kontakt@amnesti-nu.dk; Lblinkenberg@amnesty.dk; amnesty@amnesty.dk; cjuul@amnesty.dk; brd@brd.dk; bornsvilkar@bornsvilkar.dk; INFO@CFU-NET.DK; danes@danes.dk; info@shipowners.dk; drf@travelassoc.dk; aca@travelassoc.dk; vkv@dannerhuset.dk; da@da.dk; info@danskbyggeri.dk; hoeringssager@danskerhverv.dk; drc@drc.dk; di@di.dk; dmr@dmr.org; formand@retspolitik.dk; info@drk.dk; ds@socialrdg.dk; vakif@diyanetvakfi.dk; fagligt@danskeadvokater.dk; Regioner@regioner.dk; dt@datatilsynet.dk; eubev@eubev.dk; hjor@katolsk.dk; dch@dch.dk; drc@drcenter.dk; familiestyrelsen@famstyr.dk; mail@finansraadet.dk; kontakt@flygtningeunderjorden.dk; epost@anderschrjensen.dk; raadhuset@frederiksberg.dk; rima02@frederiksberg.dk; hk@hk.dk; 44sk@hk.dk; Leif-Randeris@Indvandreradgivningen.dk; center@humanrights.dk; hhl@kit-danmark.dk; kl@kl.dk; knud@vilby.dk; kobenhavn@domstol.dk; info@okf.kk.dk; michael.paaske@adoption.dk; foreningen@adoption.dk; er@homannlaw.dk; epost@anderschrjensen.dk; sekretariat@lokk.dk; lo@lo.dk; ms@ms.dk; post@vestrelandsret.dk; post@oestrelandsret.dk; redbarnet@redbarnet.dk; rct@rct.dk; dra@rct.dk; post@retssikkerheds-fonden.dk; udl.afd@politi.dk; nuc@politi.dk; sos@sosmodracisme.dk; guerrerc@unhcr.org; info@aegteskabudengraenser.dk; horingshenvendelser@3f.dk; main@helsinki-komiteen.dk; info@asylret.dk; gpret@gpret.dk; pone@kbh-sprogcenter.dk; info@uddannelsesforbundet.dk; OleBergmann@hotmail.com; kontakt@bedsteforaeldreforasyl.dk; fln@inm.dk; rem@inm.dk

Cc: Kim Lunding; Frederik Gammeltoft; Merete Milo; Dorte Lohmann Kjærgaard; Jan van Deurs

Emne: Supplerende høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven m.v.

Vedhæftet sendes supplerende høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling, repræsentationsaftaler i medfør af visumkodeksen m.v.).

Der vedhæftes høringsbrev, lovudkast og en liste over hørte myndigheder og organisationer.

Med venlig hilsen

Marianne Ulrik Mertens
Specialkonsulent

JUSTITSMINISTERIET
Udlændingelovkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf. direkte: 7226 8647
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Fra: Dorte Lohmann Kjærgaard **På vegne af** Udlændingelovkontoret

Sendt: 9. januar 2012 09:16

Til: 'samfund@advocom.dk'; 'kontakt@amnesti-nu.dk'; 'Lblinkenberg@amnesty.dk'; 'amnesty@amnesty.dk'; 'cjuul@amnesty.dk'; 'brd@brd.dk'; 'bornsvilkar@bornsvilkar.dk'; 'INFO@CFU-NET.DK'; 'danes@danes.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'drf@travelassoc.dk'; 'aca@travelassoc.dk'; 'vkv@dannerhuset.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'hoeringsager@danskerhverv.dk'; 'drc@drc.dk'; 'di@di.dk'; 'dmr@dmr.org'; 'formand@retspolitik.dk'; 'info@drk.dk'; 'ds@socialrdg.dk'; 'vakif@diyanetvakfi.dk'; 'fagligt@danskeadvokater.dk'; 'Regioner@regioner.dk'; 'dt@datatilsynet.dk'; 'eubev@eubev.dk'; 'hjør@katolsk.dk'; 'dch@dch.dk'; 'drc@drcenter.dk'; 'familiestyrelsen@famstyr.dk'; 'mail@finansraadet.dk'; Flygtningenævnets Sekretariat; 'kontakt@flygtningeunderjorden.dk'; 'epost@anderschrjensen.dk'; 'raadhuset@frederiksberg.dk'; 'rima02@frederiksberg.dk'; 'hk@hk.dk'; '44sk@hk.dk'; 'Leif-Randeris@Indvandrerraadgivningen.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'hhl@kit-danmark.dk'; 'kl@kl.dk'; 'knud@vilby.dk'; 'kbenhavn@domstol.dk'; 'info@okf.kk.dk'; 'michael.paaske@adoption.dk'; 'foreningen@adoption.dk'; 'er@homannlaw.dk'; 'epost@anderschrjensen.dk'; 'sekretariat@lokk.dk'; 'lo@lo.dk'; 'ms@ms.dk'; 'post@vestrelandsret.dk'; 'post@oestrelandsret.dk'; 'redbarnet@redbarnet.dk'; 'rct@rct.dk'; 'dra@rct.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'udl.afd@politi.dk'; 'nuc@politi.dk'; Rådet for Etniske Minoriteter; 'sos@sosmodracisme.dk'; 'guerrerc@unhcr.org'; 'info@aegteskabudengraenser.dk'; 'horingshenvendelser@3f.dk'

Cc: Kim Lunding; Frederik Gammeltoft; Merete Milo

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning

Vedhæftet sendes udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling m.v.), idet Justitsministeriet skal anmode om at modtage eventuelle bemærkninger til lovudkastet senest den 6. februar 2012.

Justitsministeriet vil drage omsorg for, at modtagne høringsvar sendes til Folketingets Integrationsudvalg i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget og løbende herefter.

Justitsministeriet skal anmode om, at høringsvar sendes elektronisk som vedhæftet Word-fil til DLR@inm.dk (med kopi til lovkontoret@inm.dk og jm.@jm.dk).

Justitsministeriet skal endvidere anmode om, at der henvises til j.nr. 11/87474.

Justitsministeriet skal bemærke, at der – bl.a. under hensyn til indkomne høringssvar – vil kunne ske ændringer af lovforslaget inden fremsættelsen.

Med venlig hilsen

Dorte Lohmann Kjærgaard
Specialkonsulent

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf. direkte: 3392 2756
Tlf.: 3392 3380
www.nyidanmark.dk
dlr@inm.dk

uddannelsesforbundet

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Sagsnr: 11/87474

Dato 03.02.2012
tbc

Vedr.: Uopfordret hørings svar til: Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning

Uddannelsesforbundet er ikke på høringslisten i forhold til Forslag om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Forbundet har dog nogle bemærkninger til lovændringen, da vi blandt andet organiserer lærerne i dansk som andetsprog, der til dagligt varetager danskuddannelses-undervisningen på sprogcentrene.

Som udgangspunkt støtter Uddannelsesforbundet intentionen med lovændringen om at fremme klare og gennemskuelige krav og gøre op med mange års gentagne regelændringer, der ikke har fremmet integrationen af udlændinge i det danske samfund. Vi håber på, at vi kan se frem til en periode med ro på området, så udlændinge ikke hele tiden bliver mødt med nye krav til familiesammenføring.

Uddannelsesforbundet finder dog ikke, at de to nye danskprøver, A1 og A2, er en forenkling. De nytilkomne skal allerede deltage i et integrationsprogram med danskundervisning under danskuddannelsesloven, som indeholder mange modultest og tre forskellige afsluttende prøver. Uddannelsesforbundet finder derfor, at der er tilstrækkelig prøver, og at deltagelse på danskuddannelserne burde kunne bevise udlændinges motivation og lyst til at tilegne sig det danske sprog.

Derudover mener Uddannelsesforbundet, at når danskundskaber er afgørende for fortsat ophold i Danmark, så må det sikres, at der er en vis ensartethed i kvaliteten og i omfanget af danskuddannelserne. I dag er det sådan, at kommunerne prioriterer danskuddannelse forskelligt. Det bevirker, at en udlænding kan blive tilbudt mellem 6 og 18/20 lektioner om ugen, alt efter hvilken kommune, han/hun er bosat i, og dette vil (selvfølgelig) spille ind på den enkelte udlændings mulighed for at opnå et tilstrækkeligt dansksprogligt niveau til at få nedsat sikkerhedsstillelsen. Derfor er det nødvendigt at sikre et ugentligt minimumstimetal, så alle har samme muligheder for at få nedsat sikkerhedsstillelsen.

Med venlig hilsen

Hanne Pontoppidan
Formand for Uddannelsesforbundet

Amnesti Nu
www.amnesti-nu.dk

5.2.2012

Hørings svar til lovudkast af 6.1.2012

Lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabsindgåelse og opløsning

fra Amnesti Nu

Initiativet Amnesti Nu indleverede den 23.9.2007 90.469 underskrifter til den daværende integrationsminister samt integrationsudvalg til fordel for amnesti for de omkring 800 asylansøgere, der havde siddet tre år og derover i det danske asylsystem. Se yderligere på hjemmesiden www.amnesti-nu.dk

Initiativet har siden fortsat sit arbejde for denne målgruppe, som antalmæssigt er formindsket. Ved årsskiftet 2012 drejede det sig om 258 børn og voksne. En del af os har fastholdt en regelmæssig kontakt med asylansøgerne og har dermed haft mulighed for ved selvsyn at følge med i, hvordan antallet af år, som de fleste af disse mennesker har siddet fastlåst i asylsystemet i, ubønhørligt har haft fatale konsekvenser for deres fysiske og psykiske sundhed og dermed deres erhvervsevne.

Lykkes det for en afvist asylansøger at få genoptaget sin sag og opnå opholdstilladelse f.eks. af humanitære grunde, har de mange nedbrydende år i tidsbestemt venteposition betydet, at den "heldige" er blevet endnu dårligere i stand til at klare sig selv og leve et normalt liv, end vedkommende ville have været ved sin ankomst til landet.

Det er Danmarks ansvar at bygge disse menneskers liv op igen, og derfor kan vi i initiativet Amnesti Nu hilse det nye lovudkast *om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabsindgåelse og opløsning* velkomment. Enhver forbedring af livsvilkårene for de mennesker, som har søgt beskyttelse i vores land, herunder forbedrede muligheder for at få en ægtefælle til landet, er et skridt i den rigtige retning.

På vegne af Amnesti Nu

Lisbeth Algreen, Nanna Carlsen, Gerd Gottlieb, Tove Krag og Toni Liversage

Kontakt: Gerd Gottlieb, gerdg@mail.dk

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 32D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Justitsministeriet
Udlændingelovskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sagsnr. 12-101
Vores ref. EKH/ENE/Igy
Deres ref. 11/87474

Sendes kun pr. e-mail til dkl@jm.dk, lovkontoret@inm.dk og jm.@jm.dk.

Den 6. februar 2012

Høringssvar vedrørende lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning

LO har modtaget høringsskrivelse til forslag om lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. LO har følgende bemærkninger til forslaget.

LO kan fuldt ud tilslutte sig de forslåede lovændringer, og har en forhåbning om, at de forslåede ændringer kan skabe ro og hermed også større klarhed om reglerne om familiesammenføring.

I høringssvar bemærkninger til de nuværende regler var LO stærkt kritisk over for såvel pointsystemet og skærpelse af tilknytningskravet, som vi fandt i urimelig grad favoriserede højtuddannede.

LO er tilfreds med, at såvel pointsystemet som indvandringsprøven afskaffes, og at der i stedet lægges vægt på dansk kundskaber som grundlag for familiesammenføring. LO ser således dansk kundskaber som en vigtig forudsætning for en vellykket integration generelt, men i særdeleshed i forhold til integration på arbejdsmarkedet.

Ligeledes finder LO det positivt, at den økonomiske sikkerhedsstillelse sættes til 50.000 kr. Et beløb som må anses som tilstrækkelig til at dække de relevante omkostninger, og som ikke kan antages at være diskriminerende over for den herboende ægtefælle.

LO skal dog henlede opmærksomheden på, at de nuværende regler om mindst 2½ års beskæftigelse inden for de sidste 3 år samt ikke at have modtaget nogen for offentlig hjælp, fortsat er gældende med denne lovs indførelse.

Som vi fremførte i vores bemærkninger til loven, der trådte i kraft den 11. juli 2011, finder vi de stramme regler bekymrende. Reglerne kan medføre en begrænsning for familiesammenføringen for ansøgere, der har været ramt af f.eks. arbejdsløshed. Hvilket ikke er utænkelig i den nuværende konjunktursituation med høj arbejdsløshed.

LO mener derfor, at ydelser modtaget som følge af arbejdsløshed ikke skal have negative konsekvenser for familiesammenføring.

Med venlig hilsen

Ejner K. Holst

Justitsministeriet
Udlændingelovkontoret
1216 København K

THE DANISH
HELSINKI
COMMITTEE
FOR HUMAN
RIGHTS

Per e-mail til jm@jm.dk

København, den 6. februar 2012

HØRINGSSVAR SAGSNR. 11/87474

Høringssvar til lovforslag af 6. januar 2012: "om ændring af Udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder konstaterer med glæde lovforslagets frigørelse af retten til ægteskab med udlændinge i forhold til den lov, som den forrige regering indførte i sommeren 2011. Den gang udarbejdede vi et omfattende og meget kritisk høringssvar til stramningen.

Vi vil endvidere gerne i bredere forstand bifalde de mange meget konkrete hensigtserklæringer, der er i regeringsgrundlaget, om at modtage indvandrere på en værdig måde i Danmark. Vi ser frem til, at regeringen nu fjerner de mange års stramninger af udlændingenes stilling, og glæder os meget over afskaffelsen af pointsystemet.

Særligt mener vi det haster at sørge for, at alle, der har opholdt sig lovligt i landet i fem år, vil kunne få permanent ophold, særligt hvis man har vist vilje til arbejde eller taget en uddannelse. Vi håber, at regeringen hurtigst muligt vil fremsætte et lovforslag herom.

Uddannelse og ophold bør ikke knyttes sammen

I forbindelse med det foreliggende lovforslag finder vi det imidlertid en uheldig og unødvendig begrænsning af udlændingenes forhold at gøre ophold efter 6 måneder afhængig af, at man skal bestå en ekstra danskprøve på A1 niveau på 40 spørgsmål med 28 rigtige svar. Og så skal der oven i købet betales et gebyr, som dog endnu ikke er fastlagt.

Vi noterer os, at der i det nye lovforslag opereres med to danskprøver på A1 og A2 niveau, som justitsministeren er ansvarlig for i samarbejde med børne- og ungdomsministeren. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets s. 27, at der er tale om 2 nye danskprøver. Dvs. at de lægges oven i den undervisning og de tests, som sprogskolerne i øjeblikket gennemfører i løbet af den treårige

uddannelse. Det finder vi er en helt unødvendig belastning af indvandrerne og i øvrigt en ekstra omkostning for staten.

Prøverne beskrives detaljeret på s. 32, vi citerer: ”Det er hensigten, at begge danskprøver skal indeholde 40 spørgsmål fordelt på fire delprøver. I delprøve 1 skal udlændingen svare på spørgsmål om sig selv. I delprøve 2 skal udlændingen høre en række tekster. Hver tekst afspilles to gange: Første gang hører udlændingen hele teksten og anden gang hører udlændingen teksten i tre dele med pause mellem hver del. Efter hver del skal udlændingen svare på et spørgsmål. Til hver tekst vises en illustration, som forestiller personen/personerne i teksten. I delprøve 3 skal udlændingen høre en række samtaler. Udlændingen skal besvare ét spørgsmål vedrørende hver samtale. Delprøve 4 vil være en ordforrådsøvelse, hvor udlændingen får vist et billede af en ting eller en person. Udlændingen skal fortælle hvad tingen eller personen hedder på dansk. – Udlændingen har bestået prøven, hvis minimum 28 af prøvens 40 spørgsmål er korrekt besvaret. Dette gælder begge prøver, og i begge prøver vil alle spørgsmål blive vægtet lige i bedømmelsen.”

Hvad dækker så A1 niveau? I ”Den fælles europæiske referenceramme for sprog” defineres det således:

”Kan forstå og anvende velkendte dagligdags udtryk og meget elementære udtryk med henblik på tilfredsstillelse af konkrete behov. Kan præsentere sig selv og andre og kan stille og besvare spørgsmål om personlige detaljer, såsom hvor han/hun bor, folk han/hun kender, og ting som han/hun er i besiddelse af. Kan indgå i en enkel samtale forudsat, at den anden person taler langsomt og tydeligt og er indstillet på at hjælpe.”

Vi finder ikke, at prøven som beskrevet i lovforslaget vil være egnet til at afdække, om den testede virkelig er på A1 niveau. En prøve som den beskrevne kan ikke afdække et helt elementært kendskab til mundtligt sprog og daglig kommunikation. Derudover finder vi at selve prøve-situationen med den nervøsitet der omgiver den, kravene til mundtlige instruktioner osv. vil være omgivet af så meget støj, at den reelt ikke vil afdække om de testede er på A1 niveau.

Når folk med opholdstilladelse i Danmark går til uddannelse i dansk, bør det være nok og tilstrækkeligt, at de tager uddannelsen indenfor de normerede 3 år. Det er et tilbud, som det er vores erfaring, at indvandrere tager imod med glæde. Der er ingen grund til at presse dem til at lære dansk på ultrakort tid, det kan tvært imod hæmme indlæringen og vanskeliggøre dansklærernes forhold til kursisterne på skolerne.

Det forekommer således helt forkert at binde kendskab til dansk på A1 niveau sammen med forlængelse af opholdstilladelsen efter 6 måneder (og tre måneder hvis man ikke består prøven). Indvandrere, der kommer til Danmark for at gifte sig, vil have meget travlt med at stifte familie, finde et sted at bo, lære danske vaner og dansk kultur og finde et arbejde. Ikke alle magter også at prioritere det sproglige i det første halve år. Det er ødelæggende for den pædagogiske proces med at lære det danske sprog, at en danskprøve kan få betydning for, om kursisten har fortsat ophold i landet.

Endelig mener vi, at et gebyr til at dække udgifterne for prøverne vil være økonomisk belastende for mange familier, der befinder sig i en vanskelig økonomisk situation. Gebyret er ikke fastlagt endnu, men til orientering er gebyret for den nuværende indvandringsprøve, som den nye prøve delvist skal erstatte, på 3.600 kr.

Danskuddannelserne har været på vandring gennem ministerierne i mange år. Men først og sidst er de en pædagogisk struktur ligesom øvrige skoler, og hører sammen med disse. En mere varig løsning burde derfor være, at uddannelserne lægges ind under Børne- og ungdomsministeriet som det naturlige ressortministerium.

Vi noterer os med glæde, at lovforslaget vil nedsætte sikkerhedsstillelsen for udlændinge fra 100.000 til 50.000 kr. Dette er et fremskridt, selv om 50.000 kr. stadig er mange penge for personer, der er ved at stifte familie. Vi noterer os også med glæde, at familierne vil kunne få op til 40.000 kr. igen ved at blive bedre til dansk. Men vi finder, at det er forkert at opbygge helt nye danskprøver for at gøre dette. Vi finder også, at der er stor risiko for at det bliver et dyrt og besværligt administrativt system, der skal etableres omkring tilbagebetalingen af sikkerhedsstillelsen. Vi vil derfor foreslå regeringen helt at overveje at fjerne sikkerhedsstillelsen, subsidiært at knytte tilbagebetalingen til beståelsen af modultests i det nuværende danskuddannelsessystem.

Under den forrige regerings ti års stramninger af udlændingepolitikken er det blevet meget vanskeligt at få tidsubegrænset (permanent) ophold. Derfor er der en stor gruppe af indvandrere, som har været længe i Danmark, taler dansk og arbejder, men som kan ikke få permanent ophold. Vi har noteret os med glæde, at det er en del af regeringsgrundlaget, at tidsubegrænset ophold skal kunne opnås efter fem år. Oprindeligt har dette endda været 2 år. Det haster med at gennemføre denne reform, for mange indvandrere, der har boet længe i Danmark, har stadig ikke permanent ophold, hvad der hindrer deres integration i Danmark. Med den høje arbejdsløshed, der er i Danmark, er det vigtigt, at også deltidsarbejde regnes for integrationsfremmende, og vi har med glæde noteret os, at uddannelse vil blive sidestillet med fuldtidsarbejde.

Vi finder imidlertid, at Udlændingeloven som et resultat af talrige lovændringer og stramninger gennem 10 år er blevet en næsten ulæselig lov, der får indvandrere og deres familier til at føle sig udsat for en Kafkask juridisk labyrint. Flere eksperter har skrevet detaljeret om dette. Derfor mener vi, at regeringen skulle overveje én gang for alle at skrive loven om, helt forfra. Det må være muligt at skrive en cirka 10 sider lang lovtekst, som alle indvandrere og deres familier med rimelighed kan forstå og følge.

Vi er også meget betænkelige ved den juridiske formulering af indvandrerens datasikring på s. 14 om "at persondatalovens bestemmelse om, at den offentlige forvaltning ikke må føre edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige, ikke finder anvendelse ved behandlingen af asylsager m.v. Hvad dækker mv. over? Er det samtlige udlændingesager som Udlændingestyrelsen fører? – I så fald er det ekstra betænkeligt, at man foreslår hvad man kalder "en mindre justering" af udlændingeloven hvor man vil fremme en EU-database efter Eurodac-fingeraftrykssystemet – et nyoprettet agentur, der "samlet skal varetage den operationelle forvaltning af større it-systemer indenfor området frihed, sikkerhed og retfærdighed." Vi ser ingen tvingende grund til at tage så vidtgående principielle skridt omkring datasikkerhed i en lov om ægteskaber for

udlændinge.

Samlet ser vi lovforslaget som et skridt i den rigtige retning, men forhåbentlig blot et første skridt i retning af en grundlæggende gennemtænkning og gennemskrivning af lovkomplekset vedrørende udlændinge, til glæde både for dem, for menneskerettighederne og for det danske samfund som helhed.

På vegne af Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder

Karsten Fledelius,
universitetslektor, formand for bestyrelsen

Mikael Hertoft,
sproglærer, cand.mag., medlem af bestyrelsen

Bedsteforældre For Asyl

Uopfordret høringsvar til lovudkast af 6.1.2012

Lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabsindgåelse og opløsning

fra

Bedsteforældre for Asyl

6. februar 2012

Bedsteforældre for Asyl er en tværpolitisk græsrodsbevægelse, der siden 2007 har arbejdet for en ændring af den danske asylpolitik i en mere menneskelig retning. Se yderligere på www.bedsteforaeldreforasyl.dk.

Vi hilser det aktuelle lovudkast af 6.1.2012 velkomment som et skridt i den rigtige retning, idet vi anser alle lempelser, der kan lette tilværelsen for de asylansøgere, der har fået ophold i landet, men hvis liv er nedbrudt af lange og tidsubestemte ventetider i asylsystemet, som et gode.

Med venlig hilsen på Bedsteforældre for Asyls vegne

Ole Bergmann
olebergmann@hotmail.com

Gerd Gottlieb
gerdg@mail.dk

Dorte Lohmann Kjærgaard

Fra: Dorte Lohmann Kjærgaard [dlr@inm.dk]
Sendt: 7. februar 2012 10:47
Til: Dorte Lohmann Kjærgaard
Emne: VS: Uopfordret hørings svar fra Asylret vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning med høringsfrist d. 6.2.2012

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Charlotte Holm Hjelmbjerg [<mailto:chh@jm.dk>]
Sendt: 7. februar 2012 10:36
Til: Dorte Lohmann Kjærgaard
Emne: VS: Uopfordret hørings svar fra Asylret vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning med høringsfrist d. 6.2.2012

Tvf.

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: info@asylret.dk [<mailto:info@asylret.dk>]
Sendt: 6. februar 2012 22:38
Til: Justitsministeriet
Emne: Uopfordret hørings svar fra Asylret vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning med høringsfrist d. 6.2.2012

Til
Justitsministeriet
jm@jm.dk

Kontor: Udlændingelovkontoret, Sagsnr.11/87474

6.2.2012

Uopfordret hørings svar fra Asylret vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning med høringsfrist d. 6.2.2012

Asylret tilslutter sig hørings svaret fra SOS mod Racisme dog med følgende bemærkninger:

Asylret opfordrer på det kraftigste til, at Danmark tilslutter sig EU's gældende regler for familiesammenføring, således at EU rettigheder med hensyn til familiesammenføring også bliver gældende for mennesker, der bor i Danmark. Asylret opfordrer på kraftigste til, at Danmark igen vender tilbage til tidligere tiders princip, hvor dansk lovgivning i de tilfælde hvor den adskiller sig fra EU lovgivning adskiller sig ved bedre sikring af rettigheder – ikke ved at indskrænke borgernes EU rettigheder, som det har været praksis i udlændingepolitiske sammenhænge det seneste årti. Det er ganske uacceptabelt, at borgere i Danmark fortsat skal være ringere stillet end borgere i andre EU lande med hensyn til familiesammenføring.

Fra "fast og fair" til "robust og retfærdig"? Nej tak.

Den forrige regering førte en udlændingepolitik, der resulterede i hvad regeringen og navnlig dens støtteparti tit og ofte fremhævede som Europas strammeste udlændingelovgivning. Dette skete under de evindeligt gentagne slagord, at den var "fast og fair." Alt i mens regeringen lod hånt om UNHCRs henstillinger og anbefalinger – og førte en alt andet end fair politik. Nu ser vi, at den nye regering vælger at køre videre med populistiske og simplistiske slagord for udlændingepolitikken. Nu hedder det blot "robust og retfærdig." Asylret ved ikke, hvad man skal forestille sig under en "retfærdig" lovgivning. Vi ser der i mod gerne en lovgivning, der lever op til FNs flygtningedefinition, til internationale konventioner – og til gældende EU lovgivning. Når det sker er retfærdigheden efter Asylrets mening sikret i det omfang som juraen formår. Asylret vil hermed anmode om, i lighed med eksempelvis SOS mod Racisme og Flygtninge under Jordan, fremover at komme på høringslisten ved lovforsalg angående udlændingeloven. Asylret har gennem et mangeårigt arbejde for afviste asylansøgere og direkte kontakt med asylansøgere et indgående førstehåndskendskab til udlændingelovgivningens virkning i

praksis. Et erfaringsgrundlag som vi mener kan bidrage til at kvalificere lovarbejdet indenfor udlændingelovgivningsområdet.

Med venlig hilsen

På vegne af Asylret, Johanna Haas og Said Parvin

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

fra Retspolitisk Forening

vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning

(Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling m.v.)

Justitsministeriets j.nr. 11/87474

Indledning.

Det fremgår af forslagetets begrundelse, at regeringen ønsker, at udlændingepolitikken skal være robust og retfærdig. Derfor skal udlændingepolitikken bygge på klare rettigheder og pligter for udlændinge, der ønsker at være en del af det danske samfund.

Retspolitisk Forening kan tilslutte sig denne overordnede målsætning og finder derfor også anledning til at opfordre regeringen til en meget grundig gennemgang af udlændingelovgivningen, der selv efter en eventuel vedtagelse af nærværende forslag, fortsat er uhyre uklar og i enhver henseende i strid med princippet om god lovgivningsskik. Netop dette princip kombineret med regeringens ønske om et klart og retfærdigt regelsæt på dette område fører til, at kravet om retssikkerhed i enhver henseende bør være et gennemgående træk i behandlingen af sager om familiesammenføringer. Sådan som lovgivningen i dag er affattet, er dette retssikkerhedskrav ikke opfyldt.

Foreningen skal i denne sammenhæng bemærke, at 24-års-reglen og det såkaldte tilknytningskrav oprindeligt blev indført bl.a. og som en væsentlig begrundelse for at forhindre indgåelsen af tvangsægteskaber mellem herboende udlændinge og udlændinge, der blev familiesammenført hertil gennem ægteskab, jf. bemærkningerne til L 152 (2001-2002 2. samling) afsnit 7.

Reglen har gennem årene udviklet sig til en ganske betydelig hindring også for familiesammenføringer, der ikke med nogen som helst rimelighed kan siges at bære selv det mindste præg af tvangsægteskaber eller arrangerede ægteskaber. Foreningen skal derfor opfordre regeringen til som led i den ovenfor nævnte gennemgang af

udlændingelovgivningen at foranstalte en undersøgelse af, hvorvidt lovgivningens oprindelige hensigter med hensyn til begrænsninger af tvangsægteskaber er nået.

I lyset af disse bemærkninger skal Retspolitisk Forening herefter anføre:

24-årsregel og tilknytningskrav.

1. 24-års-reglen. Foreningen finder afskaffelsen af pointsystemet fornuftigt, fordi det uagtet de objektive kriterier, måtte føre til uantagelige resultater, når hensynet til familiens enhed er det bærende princip i enhver familiesammenføringssag.

Det forekommer stødende og i øvrigt ikke relevant for meningen med reglen, at visse undtagelser fra kravet om 24 år er så stramme som tilfældet er. Bemærkningerne til nr. 3 anfører således som eksempel, at "...ganske særlige grunde, der taler for at give opholdstilladelse, uanset at begge ægtefæller ikke er fyldt 24 år, kan endvidere foreligge, hvis den herboende ægtefælle varetager en beskæftigelse, som er omfattet af den efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 2, fastsatte positivliste – dvs. beskæftigelse indenfor et område, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft – og hensynet til det danske samfunds interesse i at fastholde herboende arbejdskraft, således tilsiger, at der gives tilladelse til ægtefællesammenføring." Dette eksempel fra bemærkningerne indebærer reelt en opretholdelse af visse af pointsystemets kriterier for personer under 24 år og har intet med tvangsægteskaber at gøre, idet familiesammenføring med en herboende udlænding, der opholder sig i landet i medfør af den nævnte bestemmelse i udlændingeloven jo udmærket kan ske på grundlag af et ægteskab arrangeret på grundlag af tvang.

2. Tilknytningskravet er alene lempet i to henseender. Tilknytningen til Danmark skal ikke længere være *væsentligt* større, men blot *større* end til noget andet land. Dette er umiddelbart en klar lempelse, navnlig når det anføres i bemærkningerne, at: "De forskellige momenter, der indgår i tilknytningsvurderingen, skal indgå med samme vægt i vurderingen, som de gjorde, før det skærpede tilknytningskrav trådte i kraft den 1. juli 2011."

Lempelsen finder videre sted ved ændring af den såkaldte 28-årsregel til en 26-årsregel. En gennemgang af bemærkningerne til forslaget nr. 7 (ændring af § 9, stk. 7) fører til, at den eneste ændring består i en sænkning af antallet af år med dansk indfødsret fra 28 til 26 og at de forskellige momenter, der indgår i tilknytningsvurderingen, skal indgå med samme vægt i vurderingen, som de gjorde før ikrafttrædelsen af lov nr. 601 af 14. juni 2011. Det er derfor stadig uhyre vanskeligt for personer, der ikke har dansk indfødsret og ønsker familiesammenføring, at bedømme, hvorvidt de opfylder de stillede betingelser.

Det anføres tillige, ”..at ægtefællernes familiemæssige tilknytning til ansøgers hjemland (også) indgår... som moment, hvis ægtefællerne i forvejen er beslægtede med hinanden. Et slægtskab med ansøger peger således i retning af, at den herboende ægtefælle kulturelt og familiemæssigt har en stærk tilknytning til ansøgers hjemland.” Retspolitisk Forening finder en sådan regel diskriminerende i forhold til herboende udlændinge, der ønsker familiesammenføring med en beslægtet person fra hjemlandet. I forhold til personer med dansk indfødsret, der indgår ægteskab med hinanden, virker slægtskabskriteriet overfor udlændinge som en ægteskabsbetingelse, der ikke gælder for danske statsborgere, jf. ægteskabslovens § 6. Dette understreges af, at den såkaldte formodningsregel i udlændingelovens § 9, stk. 8, er opretholdt.

Samtidig opretholdes en lang række bestemmelser, der tillige virker diskriminerende. Dette gælder bl.a. bestemmelserne i udlændingelovens § 9, stk. 12, om sprogkundskaber, tilknytning til arbejdsmarkedet, modtagelse af kontanthjælp, straffeattester og underskrivelse af erklæringer om aktivt medborgerskab.

Det skal særligt bemærkes, at reglen i lovens § 9, stk. 12, nr. 4, der fastsætter, at der ikke kan gives opholdstilladelse, hvis den herboende person de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, stærkt minder om bestemmelser i dansk sociallovgivning, der for længst er forladt i forhold til danske statsborgere. Bestemmelser om rettighedsfortabelse som følge af modtagelsen af offentlig hjælp hører efter Retspolitisk Forenings opfattelse ikke hjemme i en civiliseret retsorden.

Der er således i relation til 24-årsreglen og tilknytningskravet tale om overordentlig beskedne forbedringer, der næppe kan betegnes som retfærdige, men nok som robuste.

Sikkerhedsstillelse og gebyrer.

Foreningen har ikke bemærkninger til disse bestemmelser, der er en klar forbedring i forhold til de nugældende regler.

Forholdet til EU-retten.

Foreningen skal anføre, at lovforslagets bemærkninger om forholdet til EU-retten forekommer ufuldstændige ved ikke grundigt og tydeligt at behandle forholdet mellem udlændingelovens bestemmelser om opholdstilladelse og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet) samt EU-domstolens praksis. De senere års eksempler på muligheder for helt legalt at gøre sig fri af udlændingelovens mange vanskeligt forståelige regler på familiesammenføringsområdet ved relativt kortvarige ophold i vore EU-nabolande burde være påpeget i det mindste som et problem i forhold til dansk udlændingelovgivning.

København, d. 8. februar 2012

Bjørn Elmquist
formand

Leif Hermann
medlem af bestyrelsen

6. februar 2012

Høringssvar vedr. lovforslag om ændring af udlændingelovens § 9, regler om ægtefællesammenføring.

DRC takker for det fremsendte udkast til lovforslag til høring, som vi finder det relevant at besvare. Det er ikke fordi det er DRC's generelle opfattelse, at det er diskriminerende at regulere udlændinges adgang til Danmark. Som et suverænt land kan vi altid vælge ikke at give eksempelvis udenlandske studerende adgang og afskære udlændinge fra 3. lande fra at komme til landet for at arbejde. Det er ikke diskriminerende eller i strid med andre menneskerettigheder.

Når vi i DRC ikke desto mindre finder det yderst relevant, at vi alligevel beskæftiger os med en bestemt del af udlændingelovsområdet, så er det fordi særligt reglerne om retten til et familieliv har udviklet sig på en måde, så der siden 2002 mere og mere åbenlyst er blevet diskrimineret mod nogle danske statsborgeres ret til et familieliv.

Den første af vores prøvesager er dog først nået frem til Højesteret i 2010, efter mangeårig sags behandling hos udlændinge myndigheder og derefter domstole. Mindretallet på 3 dommere i Højesteret gav DRC medhold i vores vurdering af, at der er tale om diskrimination mod parret, hvor manden er dansk statsborger med anden national/etnisk oprindelse.

Et flertal på 4 dommere blåstemplede udlændingeloven og sagen verserer derfor nu i Strasbourg, som en klagesag ved den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Det kan dog igen tage en årrække at få en dom herfra, og DRC hilser det derfor velkommen, at Regeringen nu fremsætter et lovforslag der delvis imødekommer de menneskeretlige problemer, som vi har påpeget gennem de seneste 10 år.

DRC finder det således IKKE ønskværdigt, at skulle føre retssager i en så mange år for at få fastslået danske borgeres rettigheder, men det har desværre været nødvendigt og i det følgende vil det blive uddybet, hvorfor indeværende lovforslag fortsat gør det nødvendigt at føre disse prøvesager, som forhåbentlig vil gøre det muligt, at få fuld respekt for de menneskerettigheder, som den danske stat p.t. overtræder.

Kommentarer til bemærkningerne til lovforslaget – DRC's indledning.

DRC har gennem en årrække afgivet en lang række høringssvar til de utallige lovforslag med stramninger af reglerne om familiesammenføring, hvor vi gentagne gange påpeger at det der står på papiret og det der er den bagved liggende realitet er to vidt forskellige ting. Lovgiver påstår (typisk i bemærkningerne til lovforslaget) f.x. at ville hjælpe unge mennesker, men i realiteten handler det om at nedbringe antallet af udlændinge, der kommer til Danmark.

Bogen "Den falske melodi" beskriver eksempelvis sagen hvor moderen i familien Puzo stod overfor udvisning, uanset at hun var flygtet fra hendes egen familie, der ville tvangsgifte hende og nu havde fået barn med sin elskede her i Danmark. Pga. truslerne fra hendes familie i udlandet boede familien på beskyttet adresse, men da hun ikke var fyldt 24 år skulle hun nu udvises. Her måtte daværende

minister for området Bertel Haarder give fortabt og han gik personligt ind i sagen og udvisningen blev stoppet.

Situationen hvor antallet af opholdstilladelser til ægtefæller raslede ned og hvor Haarder samtidig påstod at man ville hjælpe unge kvinder blev så absurd, at han endda blev hånet af Pia Kjærsgaard, der skrev i et læserbrev i Fyns Stiftetidende, at nu skulle han holde op med at lyve om 24 års reglen, der jo netop var indført for at formindske antallet af udlændinge der kommer til Danmark, og altså ikke havde noget med tvangsægteskaber at gøre (Se "Den falske melodi" af Claus Blok Thomsen).

Også uden for landets grænser kunne man hurtigt se det selvmodsigende i argumentationen og allerede i maj 2004 kom den første FN kritik fra Racediskriminationskomiteen. I deres "Concluding Observations on Denmark" May 2002 para 14; udtaler komiteen; "concern about the abolish the right to spousal reunification under the age of 25 years old.."

<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G02/420/24/PDF/G0242024.pdf?OpenElement>

Måske endnu værre for de danske lovgivere, så blev dette fulgt op af kritik fra FN's kvindekomite, der i juni 2002 på tilsvarende vis udtrykte bekymring over de ændrede regler i udlændingeloven om familiesammenføring. Komiteen udtrykte bekymring for at de ville ramme skævt så særligt kvinder ville blive (indirekte) diskrimineret gennem de nye regler.

Se CEDAW A/57/38 June 2002 para. 341 og 342 Aliens Act indirect discrimination against woman

<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/614/17/PDF/N0261417.pdf?OpenElement>

Dette er yderligere fulgt op af et FN studie over lovgivningen der diskriminerer mod kvinder og her er Danmark omtalt, netop med henvisning til udlændingeloven.

"Laws that discriminates against woman" 6 March 2008 se side 70:

http://www.ohchr.org/Documents/Publications/laws_that_discriminate_against_women.pdf

Med henvisning til bl.a." Divorced from reality – The true impact of Denmark's 24 years rule."

Dette er siden fulgt op af kritik fra Europarådets Kommisær fra Menneskerettigheder (Gil Robles) og en række andre internationale organer, men den eneste "udenlandske" kritik der synes reelt at have gjort indtryk, var da foreningen af udenlands dansker rettet en kraftig kritik af det faktum, at en dansker der efter en årrække i udlandet ønskede at vende hjem med en udenlandsk ægtefælle, nu var blevet udelukket pga. det nye tilknytningskrav.

Dette første til en vis selvransagelse og en lovændringen, der medførte indførelsen af 28-årsreglen, som en dispensationsadgang fra tilknytningskravet for danske statsborgere.

Uanset, at DRC naturligvis var glad for denne lempelse, så var det samtidig her, at vi ultimativt fik ret i vores antagelse om, at der var tale om diskrimination i forbindelse med stramningerne af reglerne, herunder at 24 års reglen og tilknytningskravet skulle omfatte danske statsborgere. Det var reelt danske statsborger med en anden national/etnisk oprindelse, man ønskede at ramme med stramningerne i 2002.

Med den nye undtagelse, for de der havde været danske statsborgere i 28 år, men altså ikke til dem der har været statsborgere i mindre end 28 år, så rammer man den dansker hårdere, der har en anden national eller etnisk oprindelse og derfor kun har haft statsborgerskab i få år. Det var det som de tre dommere – herunder Højesterets præsident – godt kunne se, er diskrimination, mens de øvrige 4 dommere valgte at lade ”enhver tvivl” komme den danske stat til gode, og derfor verserer sagen nu som nævnt ved den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

DRC's Bemærkninger til lovforslaget

Det fremgår af lovforslaget at regeringen vil: ”.. fjerne pointsystemet og tilbageføre 24-årsreglen og tilknytningskravet til den definition der var gældende før pointsystemet blev indført. Regeringen vil også ændre 28 årsreglen, der dispenserer fra tilknytningsreglen til en 26 årsregel.” (Forslag side 9)

DRC støtter naturligvis, at der sker lempelser af familiesammenføringsreglerne. Samtidig må vi dog også henvise til det faktum, at eksempelvis ændringen med den nye 26-årsregel alene er rent ”kosmetisk”. Selv om der rent matematisk vil være nogle få som bliver hjulpet af lempelsen, så kan vi ikke i vores rådgivning huske, at vi gennem de sidste 10 år skulle have stået med en familie, hvor herboende ”kun” havde haft dansk statsborgerskab i 27 år og dermed var afskåret fra familiesammenføring, men ville have været blevet reddet med den foreslåede 26 års lovændring.

Problemet er at 28-årsreglen og 26-årsreglen under alle omstændigheder er diskriminerende i forhold til, at tilknytningskravet rammer danske statsborger med udenlandsk baggrund hårdere end indfødte danskere.

Dette kan illustreres med et eksempel. En dansker flytter som 10 årig til udlandet, hvor han senere bliver gift, og som 30 årig ønsker at vende tilbage til Danmark. Både den nuværende 28-årsregel og den nye 26-årsregel vil hjælpe ham til en dispensation fra tilknytningskravet. Omvendt vil en udlænding der kommer til Danmark som 10 årig og bliver statsborger som 20 årig, ikke kunne få dispensation fra tilknytningskravet, når hun som 30 årig ønsker ægtefællesammenføring med en udenlandsk mand. Selv om den indfødte dansker har opholdt sig kortere tid i Danmark (10 år) end danskeren med udenlandsk baggrund (20 år), så bliver den indfødte dansker stillet bedre, og dermed diskrimineres der omvendt mod den danske statsborger med anden national//etnisk oprindelse.

Ville det så blive mindre diskriminerende, hvis vi lavede reglen om til en 10 årsregel (så den 30 årige med indvandrer baggrund også ville kunne få dispensation). Svaret er faktisk nej. Selv om det ville hjælpe den 30 årige i vores eksempel ovenfor, så ville reglen ikke desto mindre være mere åbenlyst diskriminerende end både 26- og 28-årsreglen. Da ingen indfødte danskere gifter sig som 9 årige, så vil antallet af afslag til indfødte dansker- som ikke har kunne få dispensation – være lig med nul. Derimod vil samtlige de afslag der måtte blive givet pga. tilknytningskravet – og hvor der ikke kan dispenseres, fordi den pågældende har været statsborger i mindre end 10 år – være afslag til danske statsborger med udenlandsk baggrund. Dermed vil tilknytningskravet i relation til danske statsborgers ret til ægtefællesammenføring klart optræde som en særlig ”karrensperiode” for udlændinge, der opnår dansk statsborgerskab, men først efter 10 år kan få dispensation og dermed adgang til ægtefællesammenføring.

Med andre ord vil 100% af dem der får afslag på ægtefællesammenføring pga. tilknytningskravet (uden mulighed for dispensation) være danskere med anden national/etnisk oprindelse, mens nul % indfødte danskere vil få et tilsvarende afslag. I en sådan situation ville det være endnu nemmer for

Den europæiske Menneskerettighedsdomstol at statuere overtrædelse af konventionen artikel 8 (om ret til familieliv) jfr. Artikel 14 (diskrimination).

DRC kan således alene forstå lovforslaget nye 26-årsregel, som et forsøg på at komme en fremtidig kritik fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i forkøbet. På den ene side lemper man ved at udvide adgangen til dispensation i forbindelse med tilknytningskravet (man nedsætter fra 28 til 26 år) men man er samtidig afskåret fra at nedsætte til eksempelvis 15 år, fordi det så åbenlyst er diskriminerende, da ingen indfødte danskere i den situation ville blive ramt (da alle der gifter sig er over 15), og kun danske statsborger med udenlandsk oprindelse vil blive ramt.

Det fremgår dog videre af bemærkningerne til lovforslaget at selve tilknytningskravet (dvs. uden dispensationsadgangen) vil blive lempet i forhold til de gældende regler. Det fremgår at:

”Ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark skal således fremover være større – men ikke væsentlig større – end deres samlede tilknytning til et andet land.” (Side 18).

DRC hilser denne lempelse velkommen og må desværre gentage, at det er skuffende at man ikke vil tage fandt i problemets kerne. Vi får nu direkte at vide at hvis den:

”.. herboende ægtefælle er født og opvokset i et andet land, kræves der derfor et længerevarende ophold i her i landet for, at den herboende ægtefælle kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark.” (Lovforslagets bemærkninger side 18).

Som nævnt ovenfor er vi her inde i det der reelt er en form for ”karrensperiode”, hvor man for så vidt også praktiserer en form for pointsystem overfor herboendes forhold – opholdstid, sprog, arbejdsmarkedstilknytning mv. - forhold der alt anden lige betyder at den 25 årige indfødte dansker er bedre stillet i forbindelse med tilknytningskriterierne end den tilsvarende 25 årige danske statsborger med anden national/etnisk oprindelse. Begge er gamle nok til at undgå 24-årsreglen men for unge til dispensation efter 26-årsrglen, men allerede fordi sprog er gjort til et kriterium, så vil den der har dansk som sit modersmål være bedre stillet end den der ikke har.

DRC ville derfor have foretrukket, at Regering havde bragt lovgivningen tilbage til 1998 reglerne, hvor tilknytningskravet alene omfattede herboende udlændinges krav på familiesammenføring, men forstår, at man af politiske grunde ikke har kunne opnå enighed herom, hvilket beklages.

Det samme kan for så vidt påpeges i forhold til 24-årsreglen. DRC har fra starten anset reglen for indirekte diskriminerende både overfor danske statsborger med udenlandsk baggrund, fordi der i en række kulturer er et giftemønster, hvor man indgår ægteskab tidligere end sædvanligt blandt indfødte danskere. Desuden er det også indirekte diskriminerende mod kvinders adgang til ægtefællesammenføring, da kvinder typisk indgår ægteskab i en tidligere alder end mænd.

Dette blev, som allerede nævnt, også påpeget allerede i 2002 samtidig med indførelsen af 24-årsreglen af såvel FN's racediskriminations komite som af FN's kvindekomite i ”Concluding Observations” vedrørende Danmark. Mens den borgerlige regering talte om tvangsægteskaber, talte Dansk Folkeparti åbenlyst om, at 24-årsreglen skulle hindre indvandring og intet havde med beskyttelse af unge mennesker at gøre. Alligevel har vi gennem en årrække skulle sende et stort antal unge par til Sverige og andre Europæiske lande, uanset at deres samliv intet har med tvang at gøre. Dette blev vel også erkendt med indførelsen af point systemet, da den borgerlige regering

endelig godt kunne tillade de unge ægtefæller ophold i Danmark, hvis man ellers have en grad fra Harvard eller et andet elite Universitet m.v.

DRC er enig i at selv om der på papiret var tale om en lempelse så skabte indførelsen:

"..en unødvendig kompliceret regulering af adgangen til ægtefællesammenføring her i landet"
(Lovforslaget side 10).

Retssikkerhedsmæssigt blev det yderligere udvandet og uforståeligt, hvornår man har retten til ægtefællesammenføring (om nogen?) og som en retshjælpsinstitution har DRC måtte konstatere at det allerede har vist sig at være umuligt for almindelige medborgere at sætte sig ind i de mere og mere komplicerede regelstramninger, vi har oplevet gennem de seneste 10 år. Omvendt kan DRC tilslutte sig de følgende bemærkninger:

"Det er regeringens opfattelse at 24-årsreglen i den udgave, der har været gældende frem til den 1. juli 2011 har sikret en klar og enkel og objektiv aldersgrænse for ægtefællesammenføring, der samtidig beskytter unge mod at blive tvunget eller presset ind i et ægteskab mod deres vilje."

(Lovforslaget side 10).

Der er vel nok tale om en klar og enkel grænse, men der er intet objektivt ved 24 år, det kunne lige så godt være 22 som et hvilket andet tal. Det eneste objektive ville være 18 år, da dette ville være sammenfaldende med minimums alderen for ægteskabsindgåelse. Den følgende sætning om at man herved forhindre pres ind i ægteskab understreger blot dette yderligere. Hvis det reelt handler om at undgå sådanne ægteskaber, så kan vi som samfund vælge at slette minimumsaldersgrænsen for ægteskabsindgåelse til 24 år (eller endnu højere), hvilket naturligvis ville være uacceptabelt for de 99.9% af ægtepar, hvor der ikke er tale om tvang eller pres. Omvendt har vi gennem de seneste 10 år (og beklageligvis også fremover) været helt uforstående overfor protesterne fra de tusindvis af par som man hermed har nægte ophold, og som i stedet har måtte benytte reglerne om fri bevægelighed til at kunne udleve deres familieliv.

Samtidig med at tilknytningskrav og 24 årsregel groft har generet et tusindtal har myndighederne ingen statistik eller data der viser, at dette har hjulpet et ungt menneske fra at blive tvangsgift. At det kan være tilfælde kan ikke udelukkes, men det må ikke desto mindre stærkt beklages, at Regeringen har valgt at videreføre, det som vi tidligere har nævnt som "Den falske melodi".

Det samme kan siges om tilbageføringen af kravet om sikkerhedsstillelse. Da kravet blev indført bad DRC om data, der viser, at danske kommuner har været påført udgifter i forbindelse med ægtefællesammenføringen, som de ikke havde kunnet få dækket. Da man hævede grænsen fra 50.000 til 100.000 kr. bad vi igen om data, der kunne vise at kommuner havde været påført udgifter, der oversteg de daværende 50.000, som var stillet som garanti. Der har aldrig været fremlagt sådanne data og DRC har omvendt haft dybt ulykkelige sager, hvor personer, der i øvrigt har haft alle andre betingelser opfyldt, blev nægtet oprettelse af garantistillelse af deres bank. Det har medført situationer, hvor herboende har skulle indbetale det fulde garantibeløb – som garanti, for garantien. Her har det været afgørende at have et personligt netværk man har kunne låne af, fordi bankens oprindelige afvisning jo netop skyldes at herboende har en svag økonomisk position. Dette betyder desværre at den indfødte dansker med det store netværk har bedre forudsætninger for at

skaffe det fulde beløb, mens personer med anden national/etnisk oprindelse er dem vi har set komme alvorligt i klemme.

DRC tilslutter sig således fuldt ud at beløb sættes ned, og finder det også positivt at man får mulighed for gradvist at afvikle garantien i forhold til danskindlæring.

Samtidig må det påpeges, at det for så vidt ikke er noget problem at lade garantien stå, men det er det mareridtagtige forløb, når parret endelig får oplyst, at man opfylder alle betingelser, og at sagen er klar – opholdstilladelsen kan udstedes, når parret har skaffes en bankgaranti. Den efterfølgende afvisning i banken og kampen for at finde en løsning er vel nok det mest nedværdigende DRC har deltaget i som rådgiver i sager hvor vi har bistået ægtefæller med at opnå familiesammenføring.

Det er især uforståeligt, at ret til familieliv i medfør af Den Europæiske Menneskerettigheds konventions artikel 8 er lagt i hænderne på private bankers kreditvurdering. DRC har meget svært ved at forstå at staten kan "udliciterer" overholdelsen af vores menneskeretslige forpligtelser til private aktører.

Afslutningsvis kan DRC varmt tilslutte os forslaget om at fjerne gebyret for at indgive ansøgning om opholdstilladelse, samt for at påklage afslag jfr. Udlændingelovens § 9 h. Det har især været et problem for vores bistand til ægtepar der har modtaget afslag fra Udlændingetjeneste og som har søgt vores hjælp til at påklage afgørelsen. I den forbindelse har det været en stor belastning, at der under tidspress pga. den overhængende udvisningstrussel også skal foretages en sindrig indbetaling af et klagegebyr. DRC's gratis og frivillige rådgivning hilser derfor netop denne ændring særlig varmt velkomment.

Kan vi ikke få nogle regler som svare til de lande vi normalt sammenligner os med?

Efterskrift; Når vi nu læser at: "En retfærdig udlændingepolitik betyder, at der stilles klare og gennemsikrelige krav som er retfærdige og ikke unødvendige og ekskluderende" så giver det os mindelser om noget af det værste, som den tidligere Regering har formuleret i deres lovforslag. Man kan ikke forklare, at en retfærdig politik er "retfærdig" fordi den er "retfærdig og ikke unødvendige..". Det giver ikke borgerne nogen chance for at vide hvad det er de kan forvente og det giver ikke myndigheder noget reelt grundlag for at træffe afgørelser.

Er dette ikke bare "ordkløveri" kunne man indvende – nej det er det ikke, fordi man efterfølgende oplever den totale mangel på retssikkerhed, når vi som rådgivere skal forsøge at bistå vildt opskræmte medborgere, som DRC bl.a. har måtte bringe i sikkerhed i Sverige eller andre Europæiske lande, hvor EU's regler om fri bevægelighed har dannet grundlag for disse familiers ophold og i nogle tilfælde tilbagevenden til Danmark.

Lad os derfor slå to ting fast – for det første, at udlændingepolitikken som sådan er og vel også skal være uretfærdig. Danmark kan ikke tillade alle jordklodens milliarder af mennesker at bosætte sig her i landet. Når det er sagt, så skal det også fastslås, at der er udlændinge, der eksempelvis pga. ægteskabsindgåelse med en dansk statsborger har en ret til at bosætte sig i Danmark. Med denne ret følger også en række pligter, men vi må konstatere, at det netop er denne ret til et familieliv (dvs såvel den danske borgers ret som den udenlandske ægtefælles) som de seneste 10 års lovgivning fatalt har undergravet.

Med disse konstateringer – samt det faktum at ægtefæller altid har pligt til at forsørge hinanden - kan vi nu afvise en række af de mest banale påstande vi har måtte høre igen og igen.

Vi kan ikke lempe udlændingeloven, fordi vi kan ikke tillade at hele verden at bosætter sig her.!

Samtidig med at antallet af familiesammenføring er gået dramatisk ned er antallet af tilladelser til studerende m.v. gået op. Der er intet menneskeretslig problem i at stoppe hvad der omtales som "tilstrømningen" til Danmark, hvis det er det man ønsker, man kan blot lukke for adgangen for alle 3. landes borgere til studier eller arbejde i Danmark. Det kan der så være andre grunde til ikke at være nogen god ide, men det har ikke noget med menneskerettigheder at gøre, og for den mor der ikke må opholde sig ilandet sammen med ægtefællen og hendes tre mindreårige børn (alle danske statsborgere) er det ingen trøst, at vi samtidig har givet flere tusind udenlandske studerende opholdstilladelse, snare tvært imod.

Vil I virkelig tillade tvangsægteskaber?

Der findes ingen opgørelser der viser at der er blevet forhindrede tvangsægteskaber, men der findes som nævnt sager, hvor 24 års regler har betydet, at unge kvinder risikerede tilbage sendelse til tvangsægteskaber, fordi de ikke kunne få ophold her hos deres ægtefælle. Derudover findes der et tusindtal af ægteskaber som ingen vil påstå er tvang eller pres, men hvor parret har måtte vende til de var 24 år eller tage til et andet Europæisk land for at kunne udleve deres samliv der. Disse par skal angiveligt accepterer den situation af hensyn til et uoplyst antal mulige tvangsægteskaber, hvor der muligvis vil blive forsøgt indgivet ansøgning om familiesammenføring i Danmark.

Vi har ikke råd til at udlændinge kommer her og tager af kassen - Danmark er ikke et social kontor!

Da ægtefællerne skal forsørge hinanden vil parret ikke kunne modtage offentlig hjælp. Dette understreges af reglerne om at den midlertidige opholdstilladelse inddrages hvis det alligevel sker at den danske statsborger ikke længere er i stand til at stå for forsørgelsen. Det understreges yderligere af, at det som nævnt tidligere endnu ikke har været muligt at få data der viser at kommunerne har haft udgifter som den tidligere 50.000 kr. garantistilles ikke har kunnet dække, eller om de i det hele taget har haft sådanne udgifter.

Afslutningsvis glæder DRC sig til at modtage høringsudkast med det kommende lovforslag om lempelser i reglerne for sammenføring med mindreårige børn. Det ser DRC som det andet helt store problem i relation til de gældende regler på udlændingelovsområdet.

Med venlig hilsen

Niels-Erik Hansen

Dorte Lohmann Kjærgaard

Fra: Niels-Erik Hansen [neh@drcenter.dk]
Sendt: 8. februar 2012 19:04
Til: Marianne Ulrik Mertens
Cc: Dorte Lohmann Kjærgaard; Jan van Deurs
Emne: SV: Supplerende høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven m.v.
Vedhæftede filer: høringssvar.6.2.2012.doc

Dokumentations og rådgivningscenteret om racediskrimination DRC har ikke yderligere at tilføje til vores høringssvar af d. 6. februar 2012, som tidligere fremsendt (se også vedhæftet)

Med venlig hilsen

Niels-Erik Hansen
Centerleder

Fra: drc@drcenter.dk [mailto:drc@drcenter.dk] **På vegne af** Marianne Ulrik Mertens

Sendt: 8. februar 2012 14:21

Til: neh@drcenter.dk

Emne: SV: Supplerende høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven m.v.

Se venligst bort fra det netop sendte høringsbrev. Det er i brevet anført, at lovforslaget fremsættes den 29. januar 2012. Det skal naturligvis være den 29. februar 2012. Det er rettet i vedhæftede udgave. Beklager ulejligheden.

Med venlig hilsen

Marianne Ulrik Mertens
Specialkonsulent

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingelovkontoret

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Tlf. direkte: 7226 8647

Tlf.: 7226 8400

www.justitsministeriet.dk

jm@jm.dk

Fra: Marianne Ulrik Mertens

Sendt: 8. februar 2012 14:14

Til: 'samfund@advocom.dk'; 'kontakt@amnesti-nu.dk'; 'Lblinkenberga@amnesty.dk'; 'amnesty@amnesty.dk'; 'cjuul@amnesty.dk'; 'brd@brd.dk'; 'bornsvilkar@bornsvilkar.dk'; 'INFO@CFU-NET.DK'; 'danes@danes.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'drf@travelassoc.dk'; 'aca@travelassoc.dk'; 'vkv@dannerhuset.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.dk'; 'drc@drc.dk'; 'di@di.dk'; 'dmr@dmr.org'; 'formand@retspolitik.dk'; 'info@drk.dk'; 'ds@socialrdg.dk'; 'vakif@diyanetvakfi.dk'; 'fagligt@danskeadvokater.dk'; 'Regioner@regioner.dk'; 'dt@datatilsynet.dk'; 'eubev@eubev.dk'; 'hjr@katolsk.dk'; 'dch@dch.dk'; 'drc@drcenter.dk'; 'familiestyrelsen@famstyr.dk'; 'mail@finansraadet.dk'; 'kontakt@flygtningeunderjorden.dk'; 'epost@anderschrjensen.dk'; 'raadhuset@frederiksberg.dk'; 'rima02@frederiksberg.dk'; 'hk@hk.dk'; '44sk@hk.dk'; 'Leif-Randeris@Indvandreradgivningen.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'hhl@kit-danmark.dk'; 'kl@kl.dk'; 'knud@vilby.dk'; 'kobenhavn@domstol.dk'; 'info@okf.kk.dk'; 'michael.paaske@adoption.dk'; 'foreningen@adoption.dk'; 'er@homannlaw.dk'; 'epost@anderschrjensen.dk'; 'sekretariat@lokk.dk'; 'lo@lo.dk'; 'ms@ms.dk'; 'post@vestrelandsret.dk'; 'post@oestrelandsret.dk'; 'redbarnet@redbarnet.dk'; 'rct@rct.dk'; 'dra@rct.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'udl.afd@politi.dk'; 'nuc@politi.dk'; 'sos@sosmodracisme.dk'; 'guerrerc@unhcr.org'; 'info@aegteskabudengraenser.dk'; 'horingshenvendelser@3f.dk'; 'main@helsinki-komiteen.dk'; 'info@asylret.dk'; 'gpret@gpret.dk'; 'pone@kbh-sprogcenter.dk'; 'info@uddannelsesforbundet.dk'; 'OleBergmann@hotmail.com';

'kontakt@bedsteforaeldreforasyl.dk'; 'fln@inm.dk'; 'rem@inm.dk'

Cc: Kim Lunding; Frederik Gammeltoft; Merete Milo; Dorte Lohmann Kjærgaard; Jan van Deurs

Emne: Supplerende høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven m.v.

Vedhæftet sendes supplerende høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling, repræsentationsaftaler i medfør af visumkodeksen m.v.).

Der vedhæftes høringsbrev, lovudkast og en liste over hørte myndigheder og organisationer.

Med venlig hilsen

Marianne Ulrik Mertens
Specialkonsulent

JUSTITS
Udlændingelovkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf. direkte: 7226 8647
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Fra: Dorte Lohmann Kjærgaard **På vegne af** Udlændingelovskontoret

Sendt: 9. januar 2012 09:16

Til: 'samfund@advocom.dk'; 'kontakt@amnesti-nu.dk'; 'Lblinkenberg@amnesty.dk'; 'amnesty@amnesty.dk'; 'cjuul@amnesty.dk'; 'brd@brd.dk'; 'bornsvilkar@bornsvilkar.dk'; 'INFO@CFU-NET.DK'; 'danes@danes.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'drf@travelassoc.dk'; 'aca@travelassoc.dk'; 'vkv@dannerhuset.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.dk'; 'drc@drc.dk'; 'di@di.dk'; 'dmr@dmr.org'; 'formand@retspolitik.dk'; 'info@drk.dk'; 'ds@socialrdg.dk'; 'vakif@diyanetvakfi.dk'; 'fagligt@danskeadvokater.dk'; 'Regioner@regioner.dk'; 'dt@datatilsynet.dk'; 'eubev@eubev.dk'; 'hjør@katolsk.dk'; 'dch@dch.dk'; 'drc@drcenter.dk'; 'familiestyrelsen@famstyr.dk'; 'mail@finansraadet.dk'; Flygtningenævnets Sekretariat; 'kontakt@flygtningeunderjorden.dk'; 'epost@anderschrjensen.dk'; 'raadhuset@frederiksberg.dk'; 'rima02@frederiksberg.dk'; 'hk@hk.dk'; '44sk@hk.dk'; 'Leif-Randeris@Indvandrerraadgivningen.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'hhl@kit-danmark.dk'; 'kl@kl.dk'; 'knud@vilby.dk'; 'kobenhavn@domstol.dk'; 'info@okf.kk.dk'; 'michael.paaske@adoption.dk'; 'foreningen@adoption.dk'; 'er@homannlaw.dk'; 'epost@anderschrjensen.dk'; 'sekretariat@lokk.dk'; 'lo@lo.dk'; 'ms@ms.dk'; 'post@vestrelandsret.dk'; 'post@oestrelandsret.dk'; 'redbarnet@redbarnet.dk'; 'rct@rct.dk'; 'dra@rct.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'udl.afd@politi.dk'; 'nuc@politi.dk'; Rådet for Etniske Minoriteter; 'sos@sosmodracisme.dk'; 'guerrerc@unhcr.org'; 'info@aegteskabudengraenser.dk'; 'horingshenvendelser@3f.dk'

Cc: Kim Lunding; Frederik Gammeltoft; Merete Milo

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning

Vedhæftet sendes udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling m.v.), idet Justitsministeriet skal anmode om at modtage eventuelle bemærkninger til lovudkastet senest den 6. februar 2012.

Justitsministeriet vil drage omsorg for, at modtagne høringssvar sendes til Folketingets Integrationsudvalg i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget og løbende herefter.

Justitsministeriet skal anmode om, at hørings svar sendes elektronisk som vedhæftet Word-fil til DLR@inm.dk (med kopi til lovkontoret@inm.dk og jm.@.jm.dk).

Justitsministeriet skal endvidere anmode om, at der henvises til j.nr. 11/87474.

Justitsministeriet skal bemærke, at der – bl.a. under hensyn til indkomne hørings svar – vil kunne ske ændringer af lovforslaget inden fremsættelsen.

Med venlig hilsen

Dorte Lohmann Kjærgaard
Specialkonsulent

JUSTITS MINISTERIET
Udlændingeafdelingen

Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf. direkte: 3392 2756
Tlf.: 3392 3380
www.nyidanmark.dk
dlr@inm.dk

6. februar 2012

DRC's Høringssvar vedr. lovforslag om ændring af udlændingelovens § 9, regler om ægtefællesammenføring.

DRC takker for det fremsendte udkast til lovforslag til høring, som vi finder det relevant at besvare. Det er ikke fordi det er DRC's generelle opfattelse, at det er diskriminerende at regulere udlændinges adgang til Danmark. Som et suverænt land kan vi altid vælge ikke at give eksempelvis udenlandske studerende adgang og afskære udlændinge fra 3. lande fra at komme til landet for at arbejde. Det er ikke diskriminerende eller i strid med andre menneskerettigheder.

Når vi i DRC ikke desto mindre finder det yderst relevant, at vi alligevel beskæftiger os med en bestemt del af udlændingelovsområdet, så er det fordi særligt reglerne om retten til et familieliv har udviklet sig på en måde, så der siden 2002 mere og mere åbenlyst er blevet diskrimineret mod nogle danske statsborgeres ret til et familieliv.

Den første af vores prøvesager er dog først nået frem til Højesteret i 2010, efter mangeårig sagsbehandling hos udlændinge myndigheder og derefter domstole. Mindretallet på 3 dommere i Højesteret gav DRC medhold i vores vurdering af, at der er tale om diskrimination mod parret, hvor manden er dansk statsborger med anden national/etnisk oprindelse.

Et flertal på 4 dommere blåstemplede udlændingeloven og sagen verserer derfor nu i Strasbourg, som en klagesag ved den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Det kan dog igen tage en årrække at få en dom herfra, og DRC hilser det derfor velkommen, at Regeringen nu fremsætter et lovforslag der delvis imødekommer de menneskeretlige problemer, som vi har påpeget gennem de seneste 10 år.

DRC finder det således IKKE ønskværdigt, at skulle føre retssager i en så mange år for at få fastslået danske borgeres rettigheder, men det har desværre været nødvendigt og i det følgende vil det blive uddybet, hvorfor indeværende lovforslag fortsat gør det nødvendigt at føre disse prøvesager, som forhåbentlig vil gøre det muligt, at få fuld respekt for de menneskerettigheder, som den danske stat p.t. overtræder.

Kommentarer til bemærkningerne til lovforslaget – DRC's indledning.

DRC har gennem en årrække afgivet en lang række høringssvar til de utallige lovforslag med stramninger af reglerne om familiesammenføring, hvor vi gentagne gange påpeger at det der står på papiret og det der er den bagved liggende realitet er to vidt forskellige ting. Lovgiver påstår (typisk i bemærkningerne til lovforslaget) f.x. at ville hjælpe unge mennesker, men i realiteten handler det om at nedbringe antallet af udlændinge, der kommer til Danmark.

Bogen "Den falske melodi" beskriver eksempelvis sagen hvor moderen i familien Puzo stod overfor udvisning, uanset at hun var flygtet fra hendes egen familie, der ville tvangsgifte hende og nu havde fået barn med sin elskede her i Danmark. Pga. truslerne fra hendes familie i udlandet boede familien på beskyttet adresse, men da hun ikke var fyldt 24 år skulle hun nu udvises. Her måtte daværende

minister for området Bertel Haarder give fortabt og han gik personligt ind i sagen og udvisningen blev stoppet.

Situationen hvor antallet af opholdstilladelser til ægtefæller raslede ned og hvor Haarder samtidig påstod at man ville hjælpe unge kvinder blev så absurd, at han endda blev hånet af Pia Kjærsgaard, der skrev i et læserbrev i Fyns Stiftstidende, at nu skulle han holde op med at lyve om 24 års reglen, der jo netop var indført for at formindske antallet af udlændinge der kommer til Danmark, og altså ikke havde noget med tvangsægteskaber at gøre (Se "Den falske melodi" af Claus Blok Thomsen).

Også uden for landets grænser kunne man hurtigt se det selvmodsigende i argumentationen og allerede i maj 2004 kom den første FN kritik fra Racediskriminationskomiteen. I "Concluding Observations on Denmark" May 2002 para 14; udtaler komiteen; "concern about the abolish the right to spouse reunification under the age of 25 years old.."

<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G02/420/24/PDF/G0242024.pdf?OpenElement>

Måske endnu værre for de danske lovgivere, så blev dette fulgt op af kritik fra FN's kvindekomite, der i juni 2002 på tilsvarende vis udtrykte bekymring over de ændrede regler i udlændingeloven om familiesammenføring. Komiteen udtrykte bekymring for at de ville ramme skævt så særligt kvinder ville blive (indirekte) diskrimineret gennem de nye regler.

Se CEDAW A/57/38 June 2002 para. 341 og 342 Aliens Act indirect discrimination against woman

<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/614/17/PDF/N0261417.pdf?OpenElement>

Dette er yderligere fulgt op af et FN studie over lovgivningen der diskriminerer mod kvinder og her er Danmark omtalt, netop med henvisning til udlændingeloven.

"Laws that discriminates against woman" 6 March 2008 se side 70:

http://www.ohchr.org/Documents/Publications/laws_that_discriminate_against_women.pdf

Med henvisning til bl.a. "Divorced from reality – The true impact of Denmark's 24 years rule."

Dette er siden fulgt op af kritik fra Europarådets Kommissær fra Menneskerettigheder (Gil Robles) og en række andre internationale organer, men den eneste "udenlandske" kritik der synes reelt at have gjort indtryk, var da foreningen af udenlands dansker rettet en kraftig kritik af det faktum, at en dansker der efter en årrække i udlandet ønskede at vende hjem med en udenlandsk ægtefælle, nu var blevet udelukket pga. det nye tilknytningskrav.

Dette førte til en vis selvansagelse og en lovændringen, der medførte indførelsen af 28-årsreglen, som en dispensationsadgang fra tilknytningskravet for danske statsborgere.

Uanset, at DRC naturligvis var glad for denne lempelse, så var det samtidig her, at vi ultimativt fik ret i vores antagelse om, at der var tale om diskrimination i forbindelse med stramningerne af reglerne, herunder at 24 års reglen og tilknytningskravet skulle omfatte danske statsborgere. Det var reelt danske statsborger med en anden national/etnisk oprindelse, man ønskede at ramme med stramningerne i 2002.

Med den nye undtagelse, for de der havde været danske statsborgere i 28 år, men altså ikke til dem der har været statsborgere i mindre end 28 år, så rammer man den dansker hårdere, der har en anden national eller etnisk oprindelse og derfor kun har haft statsborgerskab i få år. Det var det som de tre dommere – herunder Højesterets præsident – godt kunne se, er diskrimination, mens de øvrige 4 dommere valgte at lade ”enhver tvivl” komme den danske stat til gode, og derfor verserer sagen nu som nævnt ved den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

DRC's Bemærkninger til lovforslaget

Det fremgår af lovforslaget at regeringen vil: ”.. fjerne pointsystemet og tilbageføre 24-årsreglen og tilknytningskravet til den definition der var gældende før pointsystemet blev indført. Regeringen vil også ændre 28 årsreglen, der dispenserer fra tilknytningsreglen til en 26 årsregel.” (Forslag side 9)

DRC støtter naturligvis, at der sker lempelser af familiesammenføringsreglerne. Samtidig må vi dog også henvise til det faktum, at eksempelvis ændringen med den nye 26-årsregel alene er rent ”kosmetisk”. Selv om der rent matematisk vil være nogle få som bliver hjulpet af lempelsen, så kan vi ikke i vores rådgivning huske, at vi gennem de sidste 10 år skulle have stået med en familie, hvor herboende ”kun” havde haft dansk statsborgerskab i 27 år og dermed var afskåret fra familiesammenføring, men ville have været blevet reddet med den foreslåede 26 års lovændring.

Problemet er at 28-årsreglen og 26-årsreglen under alle omstændigheder er diskriminerende i forhold til, at tilknytningskravet rammer danske statsborger med udenlandsk baggrund hårdere end indfødte danskere.

Dette kan illustreres med et eksempel. En dansker flytter som 10 årig til udlandet, hvor han senere bliver gift, og som 30 årig ønsker at vende tilbage til Danmark. Både den nuværende 28-årsregel og den nye 26-årsregel vil hjælpe ham til en dispensation fra tilknytningskravet. Omvendt vil en udlænding der kommer til Danmark som 10 årig og bliver statsborger som 20 årig, ikke kunne få dispensation fra tilknytningskravet, når hun som 30 årig ønsker ægtefællesammenføring med en udenlandsk mand. Selv om den indfødte dansker har opholdt sig kortere tid i Danmark (10 år) end danskeren med udenlandsk baggrund (20 år), så bliver den indfødte dansker stillet bedre, og dermed diskrimineres der omvendt mod den danske statsborger med anden national//etnisk oprindelse.

Ville det så blive mindre diskriminerende, hvis vi lavede reglen om til en 10 årsregel (så den 30 årige med indvandrer baggrund også ville kunne få dispensation). Svaret er faktisk nej. Selv om det ville hjælpe den 30 årige i vores eksempel ovenfor, så ville reglen ikke desto mindre være mere åbenlyst diskriminerende end både 26- og 28-årsreglen. Da ingen indfødte danskere gifter sig som 9 årige, så vil antallet af afslag til indfødte dansker- som ikke har kunne få dispensation – være lig med nul. Derimod vil samtlige de afslag der måtte blive givet pga. tilknytningskravet – og hvor der ikke kan dispenseres, fordi den pågældende har været statsborger i mindre end 10 år – være afslag til danske statsborger med udenlandsk baggrund. Dermed vil tilknytningskravet i relation til danske statsborgers ret til ægtefællesammenføring klart optræde som en særlig ”karrensperiode” for udlændinge, der opnår dansk statsborgerskab, men først efter 10 år kan få dispensation og dermed adgang til ægtefællesammenføring.

Med andre ord vil 100% af dem der får afslag på ægtefællesammenføring pga. tilknytningskravet (uden mulighed for dispensation) være danskere med anden national/etnisk oprindelse, mens nul % indfødte danskere vil få et tilsvarende afslag. I en sådan situation ville det være endnu nemmer for Den europæiske Menneskerettighedsdomstol at statuere overtrædelse af konventionen artikel 8 (om ret til familieliv) jfr. Artikel 14 (diskrimination).

DRC kan således alene forstå lovforslaget nye 26-årsregel, som et forsøg på at komme en fremtidig kritik fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i forkøbet. På den ene side lemper man ved at udvide adgangen til dispensation i forbindelse med tilknytningskravet (man nedsætter fra 28 til 26 år) men man er samtidig afskåret fra at nedsætte til eksempelvis 15 år, fordi det så åbenlyst er diskriminerende, da ingen indfødte danskere i den situation ville blive ramt (da alle der gifter sig er over 15), og kun danske statsborger med udenlandsk oprindelse vil blive ramt.

Det fremgår dog videre af bemærkningerne til lovforslaget at selve tilknytningskravet (dvs. uden dispensationsadgangen) vil blive lempet i forhold til de gældende regler. Det fremgår at:

”Ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark skal således fremover være større – men ikke væsentlig større – end deres samlede tilknytning til et andet land.” (Side 18).

DRC hilser denne lempelse velkommen og må desværre gentage, at det er skuffende at man ikke vil tage fandt i problemets kerne. Vi får nu direkte at vide at hvis den:

”.. herboende ægtefælle er født og opvokset i et andet land, kræves der derfor et længerevarende ophold i her i landet for, at den herboende ægtefælle kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark.” (Lovforslagets bemærkninger side 18).

Som nævnt ovenfor er vi her inde i det der reelt er en form for ”karrensperiode”, hvor man for så vidt også praktiserer en form for pointsystem overfor herboendes forhold – opholdstid, sprog, arbejdsmarkedstilknytning mv. - forhold der alt anden lige betyder at den 25 årige indfødte dansker er bedre stillet i forbindelse med tilknytningskriterierne end den tilsvarende 25 årige danske statsborger med anden national/etnisk oprindelse. Begge er gamle nok til at undgå 24-årsreglen men for unge til dispensation efter 26-årsreglen, men allerede fordi sprog er gjort til et kriterium, så vil den der har dansk som sit modersmål være bedre stillet end den der ikke har.

DRC ville derfor have foretrukket, at Regering havde bragt lovgivningen tilbage til 1998 reglerne, hvor tilknytningskravet alene omfattede herboende udlændinges krav på familiesammenføring, men forstår, at man af politiske grunde ikke har kunne opnå enighed herom, hvilket beklages.

Det samme kan for så vidt påpeges i forhold til 24-årsreglen. DRC har fra starten anset reglen for indirekte diskriminerende både overfor danske statsborger med udenlandsk baggrund, fordi der i en række kulturer er et giftemønster, hvor man indgår ægteskab tidligere end sædvanligt blandt indfødte danskere. Desuden er det også indirekte diskriminerende mod kvinders adgang til ægtefællesammenføring, da kvinder typisk indgår ægteskab i en tidligere alder end mænd.

Dette blev, som allerede nævnt, også påpeget allerede i 2002 samtidig med indførelsen af 24-årsreglen af såvel FN's racediskriminations komite som af FN's kvindekomite i ”Concluding Observations” vedrørende Danmark. Mens den borgerlige regering talte om tvangsægteskaber, talte Dansk Folkeparti åbenlyst om, at 24-årsreglen skulle hindre indvandring og intet havde med

beskyttelse af unge mennesker at gøre. Alligevel har vi gennem en årrække skulle sende et stort antal unge par til Sverige og andre Europæiske lande, uanset at deres samliv intet har med tvang at gøre. Dette blev vel også erkendt med indførelsen af point systemet, da den borgerlige regering endelig godt kunne tillade de unge ægtefæller ophold i Danmark, hvis man ellers have en grad fra Harvard eller et andet elite Universitet m.v.

DRC er enig i at selv om der på papiret var tale om en lempelse så skabte indførelsen:

"..en unødvendig kompliceret regulering af adgangen til ægtefællesammenføring her i landet"
(Lovforslaget side 10).

Retssikkerhedsmæssigt blev det yderligere udvandet og uforståeligt, hvornår man har retten til ægtefællesammenføring (om nogen?) og som en retshjælpsinstitution har DRC måtte konstatere at det allerede har vist sig at være umuligt for almindelige medborgere at sætte sig ind i de mere og mere komplicerede regelstramninger, vi har oplevet gennem de seneste 10 år. Omvendt kan DRC tilslutte sig de følgende bemærkninger:

"Det er regeringens opfattelse at 24-årsreglen i den udgave, der har været gældende frem til den 1. juli 2011 har sikret en klar og enkel og objektiv aldersgrænse for ægtefællesammenføring, der samtidig beskytter unge mod at blive tvunget eller presset ind i et ægteskab mod deres vilje."

(Lovforslaget side 10).

Der er vel nok tale om en klar og enkel grænse, men der er intet objektivt ved 24 år, det kunne lige så godt være 22 som et hvilket andet tal. Det eneste objektive ville være 18 år, da dette ville være sammenfaldende med minimums alderen for ægteskabsindgåelse. Den følgende sætning om at man herved forhindre pres ind i ægteskab understreger blot dette yderligere. Hvis det reelt handler om at undgå sådanne ægteskaber, så kan vi som samfund vælge at slette minimumsaldersgrænsen for ægteskabsindgåelse til 24 år (eller endnu højere), hvilket naturligvis ville være uacceptabelt for de 99.9% af ægtepar, hvor der ikke er tale om tvang eller pres. Omvendt har vi gennem de seneste 10 år (og beklageligvis også fremover) været helt uforstående overfor protesterne fra de tusindvis af par som man hermed har nægtet ophold, og som i stedet har måtte benytte reglerne om fri bevægelighed til at kunne udleve deres familieliv.

Samtidig med at tilknytningskrav og 24-årsregel groft har generet et tusindtal har myndighederne ingen statistik eller data der viser, at dette har hjulpet et ungt menneske fra at blive tvangsgift. At det kan være tilfælde kan ikke udelukkes, men det må ikke desto mindre stærkt beklages, at Regeringen har valgt at videreføre, det som vi tidligere har nævnt som "Den falske melodi".

Det samme kan siges om tilbageføringen af kravet om sikkerhedsstillelse. Da kravet blev indført bad DRC om data, der viser, at danske kommuner har været påført udgifter i forbindelse med ægtefællesammenføringen, som de ikke havde kunnet få dækket. Da man hævede grænsen fra 50.000 til 100.000 kr. bad vi igen om data, der kunne vise at kommuner havde været påført udgifter, der oversteg de daværende 50.000, som var stillet som garanti. Der har aldrig været fremlagt sådanne data og DRC har omvendt haft dybt ulykkelige sager, hvor personer, der i øvrigt har haft alle andre betingelser opfyldt, blev nægtet oprettelse af garantistillelse af deres bank. Det har medført situationer, hvor herboende har skulle indbetale det fulde garantibeløb – som garanti, for garantien. Her har det været afgørende at have et personligt netværk man har kunne låne af, fordi

bankens oprindelige afvisning jo netop skyldes at herboende har en svag økonomisk position. Dette betyder desværre at den indfødte dansker med det store netværk har bedre forudsætninger for at skaffe det fulde beløb, mens personer med anden national/etnisk oprindelse er dem vi har set komme alvorligt i klemme.

DRC tilslutter sig således fuldt ud at beløb sættes ned, og finder det også positivt at man får mulighed for gradvist at afvikle garantien i forhold til danskindlæring.

Samtidig må det påpeges, at det for så vidt ikke er noget problem at lade garantien stå, men det er det mareridtagtige forløb, når parret endelig får oplyst, at man opfylder alle betingelser, og at sagen er klar – opholdstilladelsen kan udstedes, når parret har skaffet en bankgaranti. Den efterfølgende afvisning i banken og kampen for at finde en løsning er vel nok det mest nedværdigende DRC har deltaget i som rådgiver i sager hvor vi har bistået ægtefæller med at opnå familiesammenføring.

Det er især uforståeligt, at ret til familieliv i medfør af Den Europæiske Menneskerettigheds konventions artikel 8 er lagt i hænderne på private bankers kreditvurdering. DRC har meget svært ved at forstå at staten kan "udliciterer" overholdelsen af vores menneskeretslige forpligtelser til private aktører.

Afslutningsvis kan DRC varmt tilslutte os forslaget om at fjerne gebyret for at indgive ansøgning om opholdstilladelse, samt for at påklage afslag jfr. Udlændingelovens § 9 h. Det har især været et problem for vores bistand til ægtepar der har modtaget afslag fra Udlændingetjeneste og som har søgt vores hjælp til at påklage afgørelsen. I den forbindelse har det været en stor belastning, at der under tidspress pga. den overhængende udvisningstrussel også skal foretages en sindrig indbetaling af et klagegebyr. DRC's gratis og frivillige rådgivning hilser derfor netop denne ændring særlig varmt velkomment.

Kan vi ikke få nogle regler som svare til de lande vi normalt sammenligner os med?

Efterskrift; Når vi nu læser at: "En retfærdig udlændingepolitik betyder, at der stilles klare og gennemskuelige krav som er retfærdige og ikke unødvendige og ekskluderende" så giver det os mindelser om noget af det værste, som den tidligere Regering har formuleret i deres lovforslag. Man kan ikke forklare, at en retfærdig politik er "retfærdig" fordi den er "retfærdig og ikke unødvendige ..". Det giver ikke borgerne nogen chance for at vide hvad det er de kan forvente og det giver ikke myndigheder noget reelt grundlag for at træffe afgørelser.

Er dette ikke bare "ordkløveri" kunne man indvende – nej det er det ikke, fordi man efterfølgende oplever den totale mangel på retssikkerhed, når vi som rådgivere skal forsøge at bistå vildt opskræmte medborgere, som DRC bl.a. har måtte bringe i sikkerhed i Sverige eller andre Europæiske lande, hvor EU's regler om fri bevægelighed har dannet grundlag for disse familiers ophold og i nogle tilfælde tilbagevenden til Danmark.

Lad os derfor slå to ting fast – for det første, at udlændingepolitikken som sådan er og vel også skal være uretfærdig. Danmark kan ikke tillade alle jordklodens milliarder af mennesker at bosætte sig her i landet. Når det er sagt, så skal det også fastslås, at der er udlændinge, der eksempelvis pga. ægteskabsindgåelse med en dansk statsborger har en ret til at bosætte sig i Danmark. Med denne ret følger også en række pligter, men vi må konstatere, at det netop er denne ret til et familieliv (dvs

såvel den danske borgers ret som den udenlandske ægtefælles) som de seneste 10 års lovgivning fatalt har undergravet.

Med disse konstateringer – samt det faktum at ægtefæller altid har pligt til at forsørge hinanden - kan vi nu afvise en række af de mest banale påstande vi har måtte høre igen og igen.

Vi kan ikke lempe udlændingeloven, fordi vi kan ikke tillade at hele verden at bosætter sig her.!

Samtidig med at antallet af familiesammenføring er gået dramatisk ned er antallet af tilladelser til studerende m.v. gået op. Der er intet menneskeretslig problem i at stoppe hvad der omtales som "tilstrømningen" til Danmark, hvis det er det man ønsker, man kan blot lukke for adgangen for alle 3. landes borgere til studier eller arbejde i Danmark. Det kan der så være andre grunde til ikke at være nogen god ide, men det har ikke noget med menneskerettigheder at gøre, og for den mor der ikke må opholde sig ilandet sammen med ægtefællen og hendes tre mindreårige børn (alle danske statsborgere) er det ingen trøst, at vi samtidig har givet flere tusind udenlandske studerende opholdstilladelse, snare tvært imod.

Vil I virkelig tillade tvangsægteskaber?

Der findes ingen opgørelser der viser at der er blevet forhindrede tvangsægteskaber, men der findes som nævnt sager, hvor 24 års regler har betydet, at unge kvinder risikerede tilbage sendelse til tvangsægteskaber, fordi de ikke kunne få ophold her hos deres ægtefælle. Derudover findes der et tusindtal af ægteskaber som ingen vil påstå er tvang eller pres, men hvor parret har måtte vendte til de var 24 år eller tage til et andet Europæisk land for at kunne udleve deres samliv der. Disse par skal angiveligt accepterer den situation af hensyn til et uoplyst antal mulige tvangsægteskaber, hvor der muligvis vil blive forsøgt indgivet ansøgning om familiesammenføring i Danmark.

Vi har ikke råd til at udlændinge kommer her og tager af kassen - Danmark er ikke et social kontor!

Da ægtefællerne skal forsørge hinanden vil parret ikke kunne modtage offentlig hjælp. Dette understreges af reglerne om at den midlertidige opholdstilladelse inddrages hvis det alligevel sker at den danske statsborger ikke længere er i stand til at stå for forsørgelse. Det understreges yderligere af, at det som nævnt tidligere endnu ikke har været muligt at få data der viser at kommunerne har haft udgifter som den tidligere 50.000 kr. garantistilles ikke har kunnet dække, eller om de i det hele taget har haft sådanne udgifter.

Afslutningsvis glæder DRC sig til at modtage høringsudkast med det kommende lovforslag om lempelser i reglerne for sammenføring med mindreårige børn. Det ser DRC som det andet helt store problem i relation til de gældende regler på udlændingelovsområdet.

Med venlig hilsen

Niels-Erik Hansen

Centerleder.

HØRINGSSVAR

afgivet af Komiteen Flygtninge Under Jordan/Refugees Welcome
februar 2012

Lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling m.v.) j.nr. 11/87474.

Indledning:

Regeringen vil fjerne "unødvendige krav" – det synes vi er glimrende, men dette lovforslag opretholder imidlertid en række unødvendige krav. Regeringen siger, at reglerne bør være "rimelige og gennemskuelige". Med de foreslåede ændringer kommer vi et skridt i den retning, men en lang række af VKOs stramninger fastholdes med dette lovforslag, og derfor er der stadig lang vej tilbage til et rimeligt udgangspunkt.

3) Pointsystem og 24-års regel

Det er meget positivt at afskaffe det nyindførte pointsystem for den tilrejsende, men hvorfor ikke også se på kravene til den herboende? Generelt mener vi, det ville være en fordel at afstemme kravene til EU's krav, som er en del lempeligere. Kravet om at have haft Tidsubegrænset Opholdstilladelse (TUB) i mindst 3 år var en VKO-stramning, og det er endnu mere urimeligt set i lyset af, hvor vanskeligt det har været at opnå TUB de seneste år.*

- Vi anbefaler at kravet om TUB nedsættes til 1 år.

*) Siden pointsystemet for TUB blev indført i 2010 har meget få opnået permanent ophold, hvilket tydeligt viser at kravene er blevet urimeligt høje (kun 4,3% af ansøgerne opnåede det i løbet af de første 9 måneder efter indførelse af pointsystemet).

Kravet om ikke at have modtaget offentlige ydelser fortolkes helt urimeligt rigtigt. I medierne har der været flere eksempler på, at en enkelt måned på kontanthjælp eller enkeltstående ydelser har givet afslag – på trods af, at herboende var villig til at betale beløbet tilbage.

- Vi anbefaler at kravet om selvforsørgelse afstemmes med EU-reglerne, hvor man blot skal være selvforsørgende på ansøgningstidspunktet. Et skarpere alternativ kunne være, at man har været selvforsørgende over en periode på 2 år, dog med tilladelse til kortere perioder på kontanthjælp eller enestående ydelser.

Effekten af 24-års reglen er stadig aldrig undersøgt. Derfor er det heller ikke rimeligt at opretholde den med henvisning til, at den virker. Det eneste vi ved er, at den rammer alle – og at de fleste ægteskaber må anses for ikke at være tvangsægteskaber. På den måde kan man omvendt argumentere, at den eneste dokumenterede effekt er en begrænsning af de frivillige ægteskaber.

- Vi anbefaler at 24-års reglen sættes ud af kraft indtil en undersøgelse er gennemført af effekten siden reglen blev indført. Samtidig anbefaler vi at forstærke den forebyggende og rådgivende indsats ud fra en gennemgang af Best Practice i Europa.*

*) I 2003 udgav Center for Ligestillingsforskning ved RUC rapporten "Tvangsægteskaber i en europæisk kontekst" – en ny undersøgelse af denne type ville være oplagt.

4) Tilknytningskrav

En tilbageførelse af definitionen før seneste stramning betyder en opretholdelse af den regel, som har splittet flest familier ad, og som rammer mest skævt. Der er ingen rationelle argumenter for overhovedet at opretholde tilknytningskravet. Hvorfor er det dårligere, at en mand fra Iran vælger en kone fra Iran end en kone fra Thailand? Og hvordan kan man forvente, at et ægtepar, som fra fødslen taler samme sprog, pludselig begynder at tale dansk sammen? Hvorfor giver et ægteskab mellem to parter, der er i familie med hinanden, en større tilknytning til hjemlandet?

Udlændingelovens § 9, stk. 8: Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan ikke, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derfor, gives, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters eget ønske. Er ægteskabet indgået eller er samlivsforholdet etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, anses det, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters eget ønske.

Vi finder det dobbeltmoralsk at opstille så store forhindringer for familiesammenføring mellem ægtefæller, der er i familie med hinanden, eftersom fætter/kusine-ægteskaber ikke er ulovligt i Danmark jf. Ægteskabsloven § 6. I det nye lovforslag anføres det, at ægtefællernes slægtskab taler for den herboendes 'stærke tilknytning' til hjemlandet. Dette fremstår helt uargumenteret. Vi taler på ingen måde for fætter/kusine-ægteskaber, men vi ønsker et ligeligt forhold mellem reglerne, der gælder for udlændinge og for etniske danskere. Argumentet om risiko for skader hos børn kan ikke bruges mod fætter/kusine-ægteskaber, så længe det stadig er lovligt efter gældende dansk ret, og man kan heller ikke påvise, at fætter/kusine-ægteskaber i højere grad end andre er indgået under tvang.

Vi har svært ved at se, hvordan alle disse forhold skulle gøre ægtefæller dårligere integrerede eller give dem mindre ret til at leve sammen her i landet. Ligesom for dansk-udenlandske par må det være tilstrækkeligt, at den herboende har en stærk tilknytning til Danmark.

- Vi anbefaler, at tilknytningskravet fjernes helt. Alternativt lempes det kraftigt, således:
 - at det ikke gælder for ansøgere der har haft tidsubegrænset ophold i mindst 1 år. Se under pkt. 3.
 - at arbejdsmarkedstilknytning bliver irrelevant, da der i forvejen er et krav om selvforsørgelse.
 - at tilknytningskravet alene skal afhænge af den herboendes tilknytning til Danmark.

To konkrete eksempler på, hvordan tilknytningskravet fortolkedes frem til seneste stramning, og som således vil være gældende efter dette lovforslag:

Afghansk mand fik asyl i 2001, forfulgt af Taleban. Var allerede inden udrejsen gift, men blev psykisk syg og fik først mulighed for at få sin kone (som var flygtet til Iran) herop til Danmark i 2003. De søgte familiesammenføring, men sagen trak ud og hun fik til sidst afslag. I mellemtiden havde de fået en datter, som i 2008 var 4 år gammel – da ankom politiet og satte moren i fængsel med henblik på udsendelse. Manden og datteren har permanent ophold, og han har siden 2003 haft fast arbejde og taler dansk. Begrundelsen for afslaget var tilknytningskravet – hendes mange års ophold i Danmark medregnedes ikke fordi det var som asylansøger. Man gav heller ikke dispensation pga. flygtningestatus, da man ikke mente, at Taleban var en trussel længere.

Somalisk mand fik asyl i 2001, mødte senere en somalisk kvinde i asylcentret i Danmark, blev gift og fik 3 børn. Manden har permanent ophold, deres 3 små børn har også ophold og går i børnehave, men moren på 27 år fik afslag på asyl i 2006, og parret fik senest i 2010 også afslag på familiesammenføring pga.

tilknytningskravet. Parret fik ikke dispensation fra kravet selvom han er flygtning, eftersom man ikke mener, han ville få problemer ved en hjemvenden til Somalia i dag. Han havde haft fast arbejde de seneste 7 år og forsørgede sin familie. Man lagde alligevel vægt på, at parret ikke taler dansk i hjemmet, at de kommer fra samme land og at hans arbejde ikke er af "særligt integrationsfremmende art".

5) 28-års regel til 26-års regel

Naturligvis er det en forbedring at sætte antallet af år ned, men udgangspunktet er stadig en diskriminerende tankegang. Når man fjerner tilknytningskravet for dem, der har opholdt sig her i 26 år (det vil oftest være næsten hele deres liv), så favoriserer man etniske danskere og diskriminerer dermed mennesker, der ikke er født og opvokset i Danmark.

- Anbefaling: Afskaf reglen, det bør være tilstrækkeligt at den herboende har haft tidsubegrænset ophold i mindst 1 år. Se pkt. 4.

6) Afskaffelse af indvandringsprøven

Det er vi meget glade for. Denne prøve har fra starten været en besynderlig og useriøs idé, og har desværre allerede kostet en masse penge og tid at få stablet på benene.

- Anbefaling: vi støtter afskaffelsen fuldt ud.

7) Indførelse af ny danskprøve

Sådan som niveauet, adgangen til gratis undervisning og tidsgrænserne er beskrevet i bemærkningerne virker det som om alle vil kunne bestå denne prøve, hvis de arbejder for det. Vi er meget positive overfor krav om at lære dansk, idet sprogbeherskelse åbner mange muligheder og begrænser den isolation, som mange familiesammenførte (især kvinder) oplever. Mange af den tidligere regerings sprogkrav har imidlertid været så svære at opfylde, at den svageste gruppe aldrig ville kunne leve op til dem, uanset egen indsats. Det økonomiske incitament vil også modvirke de ægtefæller, som ikke mener den nyankomne behøver lære dansk.

- Anbefaling: vi støtter den nye danskprøve, sådan som den er beskrevet, inklusive dispensationsadgang.

8) Nedsættelse af sikkerhed fra 100.000 til 50.000

Ligesom under pkt. 4 og 5 mener vi, at der ikke er nogen fornuftig grund til at afkræve en bankgaranti overhovedet. Det udgør en økonomisk diskrimination for lavindkomstgrupper, og rammer personer uden familie og andet netværk ekstra hårdt. Selv hvis netværket bruges, stiller det personen i et økonomisk afhængighedsforhold i 4 år. Krav om selvforsørgelse til den herboende bør være tilstrækkeligt.

- Anbefaling: afskaf hele kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse.

9) Afskaffelse af gebyrer på familiesammenføring

• Anbefaling: Vi tilslutter os fuldt ud at afskaffe gebyrerne, som aldrig burde have været indført. Desuden anbefaler vi at gebyret for fornyelse af opholdstilladelse efter diverse paragraffer, inklusive studie- og arbejdstilladelser, også afskaffes.

10) Elektronisk behandling af asylsager

Praksis for behandlingen af asylsager har altid været utroligt langsom og svær at finde rundt i. Et vist antal sagsakter er løbende forsvundet fuldstændig. Den ene myndighed ved ikke altid, hvad den anden foretager sig – politi, Udlændingestyrelse, Ministerium, kommune – hvilket kan skabe forvirring og til gene for ansøger. Det ville helt sikkert være bedre at arkivere akterne elektronisk. Sikkerheden og overholdelsen af

Persondataloven er naturligvis meget vigtig, men når det er nødvendigt af hensyn til sagens behandling må der udveksles oplysninger som angivet i lovforslaget.

Persondataloven § 7 om 'særligt følsomme oplysninger' indebærer *racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold*. Desuden § 7, stk. 8: *For den offentlige forvaltning må der ikke føres edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige*.

Lovforslaget ønsker en fravigelse af PDL § 7, stk. 8.

Vi støtter en digitalisering af edb-registrene, men vi fremhæver vigtigheden af, at oplysningerne vil forblive behandlet som 'særligt følsomme oplysninger' og sikres mod enhver adgang udefra. Stort set alle asylsager indeholder mange følsomme oplysninger, som udenlandske efterretningstjenester, familiemedlemmer o.a. under ingen omstændigheder må få adgang til. Der er også sager, hvor fx en torturoverlever ikke ønsker at hans/hendes ægtefælle får adgang til oplysningerne i sagen, fx om seksuelle krænkelser. De danske efterretningstjenester og kommuner bør heller ikke have lettere adgang til at registrere asylansøgers politiske, seksuelle osv. forhold end når det drejer sig om danske borgere.

- **Anbefaling:** vi tilslutter os elektronisk sagsbehandling, dog med ekstra fokus på sikkerheden.

Bemærkning:

I regeringsgrundlaget nævnes nedsættelse af et nyt, uafhængigt nævn for familiesammenføringsager samt lempede regler for voldsramte, familiesammenførte kvinder. Desuden loves ændringer af gældende regler for familiesammenføring med børn, som vi utålmodigt ser frem til. Disse emner ville have været oplagte at få med i dette lovforslag, men vi går ud fra at de kommer inden længe.

Komiteen Flygtninge Under Jordan /Refugees Welcome
Dronningensgade 14, 1420 Kbh K, tlf. 50558011

Dorte Lohmann Kjærgaard

Fra: Michala Clante Bendixen [mc@bendixen.nu]
Sendt: 8. februar 2012 14:36
Til: Dorte Lohmann Kjærgaard; lovkontoret@inm.dk; Justitsministeriet
Emne: Fwd: Høringssvar j.nr. 11/87474
Vedhæftede filer: HØRINGSSVAR pointsystem feb2012.doc; ATT205926.htm

Kære Dorte Lohmann Kjærgaard + lovkontoret + Justitsministeriet

Vi har følgende supplerende kommentar til vores indsendte høringssvar:

Efter at have læst tallene vedr. danskuddannelserne i forhold til niveau 1A i Dansk Flygtningehjælps høringssvar, tilslutter vi os deres alvorlige bekymringer over de i lovforslaget angivne tidsgrænser, navnlig i forhold til eventuel skriftlig prøve.

Mvh.

Michala Bendixen

Refugees Welcome
/ Komiteen Flygtninge Under Jorden
www.flygtningeunderjorden.dk

Start på videresendt besked:

Fra: Michala Clante Bendixen <mc@bendixen.nu>
Dato: 4. feb 2012 12.38.09 CET
Til: dkj@jm.dk
Emne: Høringssvar j.nr. 11/87474

Vedlagt høringssvar til lov om ændring af udlændingeloven, høringsfrist 6. februar 2012.
(også sendt til de to andre adresser som angivet).

Mvh.

Michala Bendixen

Refugees Welcome
/ Komiteen Flygtninge Under Jorden
www.flygtningeunderjorden.dk

HØRINGSSVAR

afgivet af Komiteen Flygtninge Under Jordan/Refugees Welcome
februar 2012

Lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling m.v.) j.nr. 11/87474.

Indledning:

Regeringen vil fjerne "unødvendige krav" – det synes vi er glimrende, men dette lovforslag opretholder imidlertid en række unødvendige krav. Regeringen siger, at reglerne bør være "rimelige og gennemskuelige". Med de foreslåede ændringer kommer vi et skridt i den retning, men en lang række af VKOs stramninger fastholdes med dette lovforslag, og derfor er der stadig lang vej tilbage til et rimeligt udgangspunkt.

3) Pointsystem og 24-års regel

Det er meget positivt at afskaffe det nyindførte pointsystem for den tilrejsende, men hvorfor ikke også se på kravene til den herboende? Generelt mener vi, det ville være en fordel at afstemme kravene til EU's krav, som er en del lempeligere. Kravet om at have haft Tidsubegrænset Opholdstilladelse (TUB) i mindst 3 år var en VKO-stramning, og det er endnu mere urimeligt set i lyset af, hvor vanskeligt det har været at opnå TUB de seneste år.*

- Vi anbefaler at kravet om TUB nedsættes til 1 år.

*) Siden pointsystemet for TUB blev indført i 2010 har meget få opnået permanent ophold, hvilket tydeligt viser at kravene er blevet urimeligt høje (kun 4,3% af ansøgerne opnåede det i løbet af de første 9 måneder efter indførelse af pointsystemet).

Kravet om ikke at have modtaget offentlige ydelser fortolkes helt urimeligt rigtigt. I medierne har der været flere eksempler på, at en enkelt måned på kontanthjælp eller enkeltstående ydelser har givet afslag – på trods af, at herboende var villig til at betale beløbet tilbage.

- Vi anbefaler at kravet om selvforsørgelse afstemmes med EU-reglerne, hvor man blot skal være selvforsørgende på ansøgningstidspunktet. Et skrapere alternativ kunne være, at man har været selvforsørgende over en periode på 2 år, dog med tilladelse til kortere perioder på kontanthjælp eller enestående ydelser.

Effekten af 24-års reglen er stadig aldrig undersøgt. Derfor er det heller ikke rimeligt at opretholde den med henvisning til, at den virker. Det eneste vi ved er, at den rammer alle – og at de fleste ægteskaber må anses for ikke at være tvangsægteskaber. På den måde kan man omvendt argumentere, at den eneste dokumenterede effekt er en begrænsning af de frivillige ægteskaber.

- Vi anbefaler at 24-års reglen sættes ud af kraft indtil en undersøgelse er gennemført af effekten siden reglen blev indført. Samtidig anbefaler vi at forstærke den forebyggende og rådgivende indsats ud fra en gennemgang af Best Practice i Europa.*

*) I 2003 udgav Center for Ligestillingsforskning ved RUC rapporten "Tvangsægteskaber i en europæisk kontekst" – en ny undersøgelse af denne type ville være oplagt.

4) Tilknytningskrav

En tilbageførelse af definitionen før seneste stramning betyder en opretholdelse af den regel, som har splittet flest familier ad, og som rammer mest skævt. Der er ingen rationelle argumenter for overhovedet at opretholde tilknytningskravet. Hvorfor er det dårligere, at en mand fra Iran vælger en kone fra Iran end en kone fra Thailand? Og hvordan kan man forvente, at et ægtepar, som fra fødslen taler samme sprog, pludselig begynder at tale dansk sammen? Hvorfor giver et ægteskab mellem to parter, der er i familie med hinanden, en større tilknytning til hjemlandet?

Udlændingelovens § 9, stk. 8: Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan ikke, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derfor, gives, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters eget ønske. Er ægteskabet indgået eller er samlivsforholdet etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, anses det, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters eget ønske.

Vi finder det dobbeltmoralisk at opstille så store forhindringer for familiesammenføring mellem ægtefæller, der er i familie med hinanden, eftersom fætter/kusine-ægteskaber ikke er ulovligt i Danmark jf. Ægteskabsloven § 6. I det nye lovforslag anføres det, at ægtefællernes slægtskab taler for den herboendes 'stærke tilknytning' til hjemlandet. Dette fremstår helt uargumenteret. Vi taler på ingen måde for fætter/kusine-ægteskaber, men vi ønsker et ligeligt forhold mellem reglerne, der gælder for udlændinge og for etniske danskere. Argumentet om risiko for skader hos børn kan ikke bruges mod fætter/kusine-ægteskaber, så længe det stadig er lovligt efter gældende dansk ret, og man kan heller ikke påvise, at fætter/kusine-ægteskaber i højere grad end andre er indgået under tvang.

Vi har svært ved at se, hvordan alle disse forhold skulle gøre ægtefæller dårligere integrerede eller give dem mindre ret til at leve sammen her i landet. Ligesom for dansk-udenlandske par må det være tilstrækkeligt, at den herboende har en stærk tilknytning til Danmark.

- Vi anbefaler, at tilknytningskravet fjernes helt. Alternativt lempes det kraftigt, således:
 - at det ikke gælder for ansøgere der har haft tidsubegrænset ophold i mindst 1 år. Se under pkt. 3.
 - at arbejdsmarkedstilknytning bliver irrelevant, da der i forvejen er et krav om selvforsørgelse.
 - at tilknytningskravet alene skal afhænge af den herboendes tilknytning til Danmark.

To konkrete eksempler på, hvordan tilknytningskravet fortolkedes frem til seneste stramning, og som således vil være gældende efter dette lovforslag:

***Afghansk mand** fik asyl i 2001, forfulgt af Taleban. Var allerede inden udrejsen gift, men blev psykisk syg og fik først mulighed for at få sin kone (som var flygtet til Iran) herop til Danmark i 2003. De søgte familiesammenføring, men sagen trak ud og hun fik til sidst afslag. I mellemtiden havde de fået en datter, som i 2008 var 4 år gammel – da ankom politiet og satte moren i fængsel med henblik på udsendelse. Manden og datteren har permanent ophold, og han har siden 2003 haft fast arbejde og taler dansk. Begrundelsen for afslaget var tilknytningskravet – hendes mange års ophold i Danmark medregnedes ikke fordi det var som asylansøger. Man gav heller ikke dispensation pga. flygtningestatus, da man ikke mente, at Taleban var en trussel længere.*

***Somalisk mand** fik asyl i 2001, mødte senere en somalisk kvinde i asylcentret i Danmark, blev gift og fik 3 børn. Manden har permanent ophold, deres 3 små børn har også ophold og går i børnehave, men moren på 27 år fik afslag på asyl i 2006, og parret fik senest i 2010 også afslag på familiesammenføring pga.*

tilknytningskravet. Parret fik ikke dispensation fra kravet selvom han er flygtning, eftersom man ikke mener, han ville få problemer ved en hjemvenden til Somalia i dag. Han havde haft fast arbejde de seneste 7 år og forsørgede sin familie. Man lagde alligevel vægt på, at parret ikke taler dansk i hjemmet, at de kommer fra samme land og at hans arbejde ikke er af "særligt integrationsfremmende art".

5) 28-års regel til 26-års regel

Naturligvis er det en forbedring at sætte antallet af år ned, men udgangspunktet er stadig en diskriminerende tankegang. Når man fjerner tilknytningskravet for dem, der har opholdt sig her i 26 år (det vil oftest være næsten hele deres liv), så favoriserer man etniske danskere og diskriminerer dermed mennesker, der ikke er født og opvokset i Danmark.

- Anbefaling: Afskaf reglen, det bør være tilstrækkeligt at den herboende har haft tidsubegrænset ophold i mindst 1 år. Se pkt. 4.

6) Afskaffelse af indvandringsprøven

Det er vi meget glade for. Denne prøve har fra starten været en besynderlig og useriøs idé, og har desværre allerede kostet en masse penge og tid at få stablet på benene.

- Anbefaling: vi støtter afskaffelsen fuldt ud.

7) Indførelse af ny danskprøve

Sådan som niveauet, adgangen til gratis undervisning og tidsgrænserne er beskrevet i bemærkningerne virker det som om alle vil kunne bestå denne prøve, hvis de arbejder for det. Vi er meget positive overfor krav om at lære dansk, idet sprogbeherskelse åbner mange muligheder og begrænser den isolation, som mange familiesammenførte (især kvinder) oplever. Mange af den tidligere regerings sprogkrav har imidlertid været så svære at opfylde, at den svageste gruppe aldrig ville kunne leve op til dem, uanset egen indsats. Det økonomiske incitament vil også modvirke de ægtefæller, som ikke mener den nyankomne behøver lære dansk.

- Anbefaling: vi støtter den nye danskprøve, sådan som den er beskrevet, inklusive dispensationsadgang.

8) Nedsættelse af sikkerhed fra 100.000 til 50.000

Ligesom under pkt. 4 og 5 mener vi, at der ikke er nogen fornuftig grund til at afkræve en bankgaranti overhovedet. Det udgør en økonomisk diskrimination for lavindkomstgrupper, og rammer personer uden familie og andet netværk ekstra hårdt. Selv hvis netværket bruges, stiller det personen i et økonomisk afhængighedsforhold i 4 år. Krav om selvforsørgelse til den herboende bør være tilstrækkeligt.

- Anbefaling: afskaf hele kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse.

9) Afskaffelse af gebyrer på familiesammenføring

• Anbefaling: Vi tilslutter os fuldt ud at afskaffe gebyrerne, som aldrig burde have været indført. Desuden anbefaler vi at gebyret for fornyelse af opholdstilladelse efter diverse paragraffer, inklusive studie- og arbejdstilladelser, også afskaffes.

10) Elektronisk behandling af asylsager

Praksis for behandlingen af asylsager har altid været utroligt langsom og svær at finde rundt i. Et vist antal sagsakter er løbende forsvundet fuldstændig. Den ene myndighed ved ikke altid, hvad den anden foretager sig – politi, Udlændingestyrelse, Ministerium, kommune – hvilket kan skabe forvirring og til gene for ansøger. Det ville helt sikkert være bedre at arkivere akterne elektronisk. Sikkerheden og overholdelsen af

Persondataloven er naturligvis meget vigtig, men når det er nødvendigt af hensyn til sagens behandling må der udveksles oplysninger som angivet i lovforslaget.

Persondataloven § 7 om 'særligt følsomme oplysninger' indebærer *racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold*. Desuden § 7, stk. 8: *For den offentlige forvaltning må der ikke føres edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige*. Lovforslaget ønsker en fravigelse af PDL § 7, stk. 8.

Vi støtter en digitalisering af edb-registrene, men vi fremhæver vigtigheden af, at oplysningerne vil forblive behandlet som 'særligt følsomme oplysninger' og sikres mod enhver adgang udefra. Stort set alle asylsager indeholder mange følsomme oplysninger, som udenlandske efterretningstjenester, familiemedlemmer o.a. under ingen omstændigheder må få adgang til. Der er også sager, hvor fx en torturoverlever ikke ønsker at hans/hendes ægtefælle får adgang til oplysningerne i sagen, fx om seksuelle krænkelser. De danske efterretningstjenester og kommuner bør heller ikke have lettere adgang til at registrere asylansøgers politiske, seksuelle osv. forhold end når det drejer sig om danske borgere.

- Anbefaling: vi tilslutter os elektronisk sagsbehandling, dog med ekstra fokus på sikkerheden.

Bemærkning:

I regeringsgrundlaget nævnes nedsættelse af et nyt, uafhængigt nævn for familiesammenføringsager samt lempede regler for voldsramte, familiesammenførte kvinder. Desuden loves ændringer af gældende regler for familiesammenføring med børn, som vi utålmodigt ser frem til. Disse emner ville have været oplagte at få med i dette lovforslag, men vi går ud fra at de kommer inden længe.

Komiteen Flygtninge Under Jorden /Refugees Welcome
Dronningensgade 14, 1420 Kbh K, tlf. 50558011

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10

1216 København K

DLR@inm.dk + lovkontoret@inm.dk + jm@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 09-02-2012
SAGSNR.: 2012 - 90
ID NR.: 161559

Høring - udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning mv.

Ved e-mail af 09-01-2012 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Advokatrådet har tidligere udtrykt betænkelighed ved de seneste års ændringer af udlændingeloven, hvorfor Advokatrådet i det hele kan tiltræde de forslåede ændringer.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

DANİMARKA TÜRK DİYANET VAKFI

Glostrup, d. 14. feb. 2012

Justitsministeriet
Holdbergsgade 6
1057 København K

Vedr. hørings svar til ændringer i udlændingeloven

Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse (Stiftelsen) takker som udgangspunkt for at kunne deltage i denne høring.

Stiftelsens indledende bemærkninger til dette lovforslag er, at Justitsministeriet ses at have taget et skridt mod den rette vej i ændringer af udlændingeloven. Stiftelsen der repræsenterer 32 foreninger og ca. 37.000 aktive medlemmer er dog fortsat af den opfattelse, at udlændingeloven vil komme til at indeholde en række betingelser for familiesammenføring som er uforenelig med retten til familielivet og indholdet af associeringsaftalen der er suppleret med tillægsprotokol vedtaget i 1970 samt associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

Stiftelsens bemærkninger til de konkrete forslag til ændringer er følgende:

- Afskaffelse af pointsystemet i ægtefællesammenføringssager og tilbageførelse af 24-års reglen:

Stiftelsen ser positiv på afskaffelse af pointsystemet i ægtefællesammenføringssager. 24-års reglen er dog efter Stiftelsens opfattelse en betingelse der begrænser flere familier i at udøve deres familieliv i Danmark og er således uforenelig med Danmarks internationale forpligtelser om respekt af familielivet, bl.a. i henhold til EMRK art 8 og FN's Verdenserklæring om Menneskerettighederne, artikel 16.

- Tilbageførelse af tilknytningskravet:

Stiftelsen ser positivt på lempelsen af indholdet af tilknytningskravet men har den samme opfattelse som anført under ovenstående punkt med hensyn til konsekvenserne af dette krav.

- Ændring af 28-års reglen til en 26 års regel:

Stiftelsen ser positivt på dette ændringsforslag.

- Afskaffelse af indvandringsprøven:

Stiftelsen ser positivt på dette ændringsforslag i sin helhed. Dog vil Stiftelsen bemærke, at lovforslagets pkt. 6.2, s. 24, indeholder en bemærkning om, at religiøse forkyndere – trods afskaffelsen af indvandringsprøven – fortsat skal bestå denne prøve. Stiftelsen understreger, at religiøse forkyndere fra Tyrkiet er undtaget fra denne prøve i henhold til associeringsaftalen med Tyrkiet. Stiftelsen finder det uheldigt, at de religiøse forkyndere fortsat skal omfattes denne betingelse, idet religionsdyrkelsen for de grupper, der henter deres religiøse forkyndere udfra vil risikere at kunne rammes af denne hindring

- Indførelse af krav om bestået prøve i dansk som betingelse for fortsat ophold:

Stiftelsen ser generelt positivt på dette ændringsforslag. Det bemærkes dog at dispensationsadgangen er meget snævert som det er formuleret i bemærkningerne til lovforslaget. Det fremgår bl.a. at der kan foreligge særlig grunde, hvis den *herboendes* personlige forhold i øvrigt afgørende taler herfor. Det fremgår ikke tydeligt, at personlige forhold hos udlændingen (hos den person opholdstilladelsen vedrører) også bør med i overvejelserne.

Yderligere fremgår det under punktet dispensationsadgang m.m. på side 29 i bemærkningerne til lovforslaget, at der for tyrkiske statsborgere ikke vil kunne stilles krav om bestået dansk prøve som betingelse for fortsat ophold for en tyrkisk statsborger, der er indrejst med opholdstilladelse som familiesammenført og som efterfølgende i Danmark er blevet økonomisk aktiv.

Ud fra bemærkningerne til lovforslaget kan det udledes, at såfremt tyrkiske statsborgere, der er indrejst med opholdstilladelse som familiesammenført ikke er blevet økonomisk aktive, vil der således være krav om bestået dansk prøve som betingelse for fortsat ophold, også såfremt den herboende ægtefælle der er tyrkisk statsborgere er økonomisk aktiv. De tyrkiske statsborgere kan således kun fritages for gebyrbetalingen for aflæggelse af dansk prøve, hvis der er tale om ægtefællesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger der er økonomisk aktiv. Denne præcisering er klart i strid

med associeringsaftalen suppleret med tillægsprotokol vedtaget i 1970 samt associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

Det forhold at det anerkendes, at der ikke kan forlanges gebyrbetaling for aflæggelse af danskprøve i de tilfælde, hvor den herboende tyrkiske statsborger er økonomisk aktiv, er således udtryk for at der ikke kan vedtages nye begrænsninger for opholdstilladelsen, såfremt den herboende tyrkiske statsborger er økonomisk aktiv.

EU-domstolens praksis i sagerne T. Sahin (C- 242/06) og Kommissionen mod Nederlandene (C-92/07) kan ikke fortolkes alene under kravet om gebyrbetaling, men må derimod fortolkes således, at familiemedlemmer til i Danmark bosiddende økonomiske aktive tyrkiske statsborgere ikke kan pålægges nye begrænsninger, herunder også krav om beståelse af dansk prøve.

- Nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse:
Stiftelsen ser positivt på ændringsforslaget.
- Afskaffelse af gebyrerne på familiesammenføringsområdet:
Stiftelsen ser positivt på ændringsforslaget
- Supplerende bemærkninger:

Endelig indeholder bemærkningerne til lovforslaget ingen ændringsforslag til udlændingelovens § 11 stk. 3, der omhandler opnåelse af tidsubegrænset ophold. Stiftelsen mener ikke, at tyrkiske statsborgere kan eller skal omfattes af de betingelser, der er nævnt i udlændingelovens § 11 stk. 4-6, jf. udlændingelovens § 11, stk.3, idet det utvivlsomt vil være i strid med associeringsaftalen med Tyrkiet. Derfor ønsker Stiftelsen, at den viderebehandling af lovforslaget tager hensyn til denne oversete, men yderst vigtige, paragraf og at Regeringen helt konkret kommer med en bestemmelse i dispensationsreglerne, hvor det klart vil fremgå, at udlændingelovens § 11, stk 3 **ikke** vil finde anvendelse for tyrkiske statsborgere.

Lovforslagets øvrige punkter giver ikke Stiftelsen anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bestyrelsen for Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse

Justitsministeriet
Udlændingefædelingen
dlr@inm.dk

STRANDGADE 56
DK-1401 KØBENHAVN K
TEL. +45 32 69 88 88
FAX +45 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATO 9. februar 2012
J.NR. 540.10/26601/
EER/SWG/RFJ

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægtefællesammenføring og opløsning (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling m.v.)

Ved e-mail af 9. januar 2012 har Justitsministeriet anmodet om at modtage Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

Lovforslaget indebærer ophævelse, tilbageføring og ændring af gældende regler, blandt andet de skærpede regler, der blev indført med lov nr. 601 af 14. juni 2011 om reform af ægtefællesammenføringsreglerne samt lov nr. 1604 af 22. december 2010 om gebyr for ansøgninger og klager på familiesammenførings-, studie- og erhvervsområdet.¹

1. Sammenfatning

Institut for Menneskerettigheders bemærkninger kan sammenfattes således, jf. afsnit 2 og 3:

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at eksisterende viden om virkningerne af 24-årskravet nærmere beskrives i lovforslaget med henblik på en nærmere vurdering af kravet i forhold til mennesketten, jf. blandt andet EMRK artikel 8 og 14.
- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der af retssikkerhedsmæssige hensyn og med henblik på en forudsigelig retstilstand for borgeren i lovforslaget angives en mere præcis vejledning til administrative myndigheder og domstole

¹ Institut for Menneskerettigheder afgav henholdsvis den 25. november 2010 og den 10. marts 2011 høringssvar til lovforslagene bag disse love, se:
http://menneskeret.dk/files/pdf/72_B_udlændingeloven_gebyr_for_ansogninger.pdf.
http://menneskeret.dk/files/pdf/Hoeringssvar/2011/17_B_Reform%20af%20aegtefaellesammenfoeringsreglerne.pdf.

om menneskerettens betydning for de opstillede betingelser for ægtefællesammenføring, herunder 24-årskravet, jf. Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet, ligesom vejledninger på hjemmeside m.v. herom gøres mere præcise.

- Det er Institut for Menneskerettigheds opfattelse, at 26-årsreglen (undtagelse til tilknytningskravet) næppe indebærer ulovlig forskelsbehandling i strid med menneskeretten, men det kan ikke helt afvises, at EMD vil anse forskelsbehandlingen for uproportional, jf. EMRK artikel 8, jf. artikel 14.
- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at virkningerne af tilknytningskravet og 26-årsreglen løbende overvåges med henblik på at overveje forholdsmæssigheden af reglerne, jf. blandt andet EMRK artikel 8 og 14.
- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at den nærmere udformning af danskprøvene i forbindelse med ægtefællesammenføring samt indhold og gennemførelse af forberedende sprogundervisning fastlægges i tæt samarbejde med repræsentanter for sprogskolerne, som har mange års erfaringer med forskellige udlændingegrupperes sprogindlæring.
- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det præciseres i lovforslaget, i hvilken udstrækning handicap begrunder en fravigelse af betingelsen om bestået danskprøve i forbindelse med ægtefællesammenføring, jf. herved FN's Handicapkonvention.
- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at eksisterende viden om virkningerne af kravet om sikkerhedsstilling beskrives i lovforslaget med henblik på en nærmere vurdering af kravet i forhold til menneskeretten, jf. blandt andet EMRK artikel 8 og 14.

2. Kort om den menneskeretlige beskyttelse

2.1. Retten til familieliv

Retten til familieliv er blandt andet beskyttet i Den Europæiske

Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 8, der har følgende ordlyd:

"Artikel 8

Stk. 1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

Stk. 2. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro

eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte rettigheder og friheder.”

Retten til familieliv beskyttet i artikel 8, stk. 1, er ikke absolut. Efter artikel 8, stk. 2, kan staten lovligt gøre indgreb i retten, hvis der er klar lovhjemmel hertil, og indgrebet er begrundet i et anerkendt hensyn samt nødvendigt, herunder proportionalt idet indgrebets intensitet skal stå i et rimeligt forhold til det angivne formål med indgrebet.

Med hensyn til beskyttelsesniveauet af retten til familieliv har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) i sin praksis anerkendt det almindelige princip om, at de enkelte lande har en generel kompetence til at kontrollere udlændinges adgang til indrejse og ophold i landet. Denne kompetence skal dog anvendes i overensstemmelse med EMRK artikel 8.²

Efter EMD's praksis skal der i hver enkelt sag, hvor en udlænding ansøger om ægtefællesammenføring i Danmark med en herboende person, foretages en afvejning af, hvorvidt det på baggrund af sagens omstændigheder er proportionalt at meddele afslag på opholdstilladelse. Hvis det ikke er proportionalt at meddele afslag på opholdstilladelse, skal ægtefællesammenføring tillades. EMD har opstillet retningslinjer for, hvilke momenter der indgår i denne proportionalitetsafvejning.³

Retten til familieliv er ligeledes beskyttet i blandt andet artikel 23 i FN's Handicapkonvention, artiklerne 17 og 23 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder samt artikel 10 i FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Det antages, at disse bestemmelser ikke indeholder en videre beskyttelse end EMRK artikel 8.

2.2. Diskriminationsforbud

En række internationale konventioner indeholder et diskriminationsforbud. Diskrimination betyder ulovlig forskelsbehandling. En forskelsbehandling af personer i sammenlignelige situationer er ulovlig (diskriminerende), hvis forskelsbehandlingen ikke er saglig og proportional. Omvendt er en forskelsbehandling lovlig, hvis forskelsbehandlingen er saglig og proportional. Forskelsbehandling kan komme til udtryk enten direkte eller indirekte. Indirekte forskelsbehandling foreligger, hvis en umiddelbart neutral betingelse rammer f.eks. ikke-etniske danskere hårdere end etniske danskere, personer med handicap hårdere end personer uden handicap osv.

² Se f.eks. *Abdulaziz, Cabales og Balkandali mod Storbritanien*, dom af 28. maj 1995.

³ Se f.eks. *Konstatinov mod Holland*, dom af 26. april 2007, pr. 46.

EMRK indeholder i artikel 14 et accessorisk diskriminationsforbud, som indebærer, at stater for så vidt angår rettigheder omfattet af EMRK – herunder retten til familieliv – ikke må udøve ulovlig forskelsbehandling.

For så vidt angår EMD's praksis med hensyn til EMRK artikel 14 i forhold til ægtefællesammenføring kan det af praksis – som er yderst sparsom herom – udledes, at forskelsbehandling af en stats egne statsborgere i forhold til andre statsborgere bosat i staten ikke nødvendigvis er i strid med artikel 14.⁴ Det kan endvidere udledes, at forskelsbehandling af EU-borgere i forhold til andre borgere ikke nødvendigvis er i strid med EMRK artikel 14.⁵

Det følger endvidere af artikel 5, stk. 2, i Den Europæiske Konvention om Statsborgerret, at enhver kontraherende stat skal følge princippet om ikke at forskelsbehandle sine statsborgere, uanset om de har erhvervet statsborgerskab ved fødslen eller efterfølgende.

Desuden indeholder artikel 5 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination et forbud mod diskrimination på grund af race, hudfarve eller national eller etnisk oprindelse, artikel 5 i FN's Handicapkonvention indeholder et forbud mod diskrimination på grund af handicap, artikel 2 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder indeholder et forbud mod diskrimination af kvinder. Artikel 26 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder indeholder et generelt diskriminationsforbud.

3. Bemærkninger til visse af de enkelte forslag

3.1. Genindførelse af det tidligere gældende 24-årskrav

Med lovforslaget ophæves det gældende pointsystem som betingelse for ægtefællesammenføring. Samtidig genindføres det såkaldte 24-årskrav i den udgave, der var gældende frem til den 1. juli 2011.

Institut for Menneskerettigheder skal bemærke, at 24-årskravet udgør et indgreb i retten til familieliv, jf. EMRK artikel 8. For at indgrebet kan anses for lovligt, er det en forudsætning, at indgrebet har klar lovhjemmel, og at indgrebet er begrundet i et anerkendt hensyn samt nødvendigt, herunder proportionalt idet indgrebets intensitet skal stå i et rimeligt forhold til formålet med indgrebet.

Det må lægges til grund, at 24-årskravet vil have klar lovhjemmel. Endvidere må det lægges til grund, at formålene med kravet – som ifølge forarbejderne til det oprindelige krav er at begrænse tvangsægteskaber, at begrænse indvandringen og at forbedre

⁴ Se herved *Abdulaziz, Cabales og Balkandali mod Storbritanien*, dom af 28. maj 1995.

⁵ Se herved *Moustaquim mod Belgien*, dom af 18. februar 1991

integrationen – er anerkendte formål omfattet af EMRK artikel 8, stk. 2. Det er herefter afgørende, om det indgreb i familielivet, som 24-årskravet udgør, kan anses for proportionalt med disse formål.

Som nævnt ovenfor skal der efter EMD's praksis i hver enkelt sag, hvor en udlænding ansøger om ægtefællesammenføring i Danmark med en herboende person, foretages en afvejning af, hvorvidt det på baggrund af sagens omstændigheder er proportionalt at meddele afslag på opholdstilladelse. EMD har opstillet retningslinjer for, hvilke momenter der indgår i denne proportionalitetsafvejning, heriblandt omstændighederne vedrørende etableringen af familielivet, parrets kendskab til relevante regler, parrets – og eventuelle børns – tilknytning til staten, konsekvensen af et afslag, hindringer for at udøve familielivet i et andet land m.m. EMD har også fremhævet, at staterne er tillagt en vis skønsmargin ved afgørelsen af, om ægtefællesammenføring skal tillades.⁶

Med hensyn til staternes adgang til i øvrigt at opstille betingelser for ægtefællesammenføring har EMD alene i begrænset omfang udtalt sig herom. EMD's praksis viser dog blandt andet, at der som udgangspunkt kan stilles krav om, at den herboende ægtefælle har en tilstrækkelig indtægt til at kunne forsørge ansøgeren, og at denne indtægt ikke består af sociale ydelser fra det offentlige.⁷

EMD har ikke hidtil udtalt sig om alderskrav som betingelse for ægtefællesammenføring. Det kan derfor heller ikke siges med sikkerhed, hvorledes EMD ved en prøvelse ville forholde sig til 24-årskravet.

Højesteret ikke har haft lejlighed til at tage stilling til 24-årskravet.

Storbritanniens Højesteret har i to domme af 12. oktober 2011 fundet, at det engelske 21-års krav som betingelse for ægtefællesammenføring var i strid med EMRK artikel 8. Det skal dog fremhæves, at det britiske 21-års krav var indført alene med det formål at bekæmpe tvangsægteskaber. Det danske 24-årskrav har udover at skulle bekæmpe tvangsægteskaber som nævnt ovenfor også til formål at begrænse indvandringen og sikre bedre integration.⁸

Instituttet skal endvidere bemærke, at 24-årskravet indebærer direkte forskelsbehandling på grund af alder. Hvis 24-årskravet i praksis medfører, at flere borgere af en bestemt nationalitet/etnisk oprindelse forhindres i ægtefællesammenføring end andre borgere,

⁶ Se f.eks. *Konstatinov mod Holland*, dom af 26. april 2007, pr. 46.

⁷ Se herved *Haydarie mod Holland*, afgørelse af 20. oktober 2005, og *Konstatinov mod Holland*, dom af 26. april 2007.

⁸ Se "*R (on the application of Quila and another) (FC) (Respondents) v Secretary of State for the Home Department (Appellant)*"; *R (on the application of Bibi and another) (FC) (Respondents) v Secretary of State for the Home Department (Appellant)*[2011] UKSC 45".

indebærer 24-årskravet endvidere indirekte forskelsbehandling på grund af nationalitet/etnisk oprindelse. Indebærer 24-årskravet ulovlig forskelsbehandling (diskrimination), skal kravet ikke stilles.

Instituttet skal i den forbindelse henvise til de seneste anbefalinger (concluding observations) fra FN's Racediskriminationskomité (CERD) af 27. august 2010 vedrørende Danmarks overholdelse af FN's Racediskriminationskonvention, hvoraf følgende blandt andet fremgår:

"The Committee reiterates its concern regarding the restrictive conditions under Danish law with regard to family reunification. This relates to the requirements that both spouses must have attained the age of 24, and that their aggregate ties with Denmark must be stronger than their ties with any other country unless the spouse living in Denmark has been a Danish national or has been residing in Denmark for more than 28 years. The Committee reiterates its concern that this may lead to a situation where persons belonging to other ethnic and national backgrounds other than Danish are discriminated against in the enjoyment of their right to family life, marriage and choice of spouse (art. 5 (d)(iv)).

The Committee urges the State party to adopt concrete measures to assess the racial impact of this legislation in the enjoyment the right to family life, marriage and choice of spouse. Furthermore, the study must assess whether this law unduly restricts entry into marriage and, whether this limitation on the rights affected outweighs the mischief it seeks to prevent, namely, forced and early marriages. The State party should also evaluate whether this requirement unduly restricts those people who satisfy the minimum age for contracting a lawful marriage in Denmark."

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at eksisterende viden om virkningerne af 24-årskravet nærmere beskrives i lovforslaget med henblik på en nærmere vurdering af kravet i forhold til mennesketten, jf. blandt andet EMRK artikel 8 og 14.

Instituttet skal endvidere bemærke, at vurderingen af, hvorvidt 24-årskravet (og de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring) skal fraviges i en konkret sag – hvilket kan rumme ganske komplekse problemstillinger – i vidt omfang overlades til de administrative udlændingemyndigheder uden nærmere vejledning med hensyn til, hvad lovgivningsmagten anser for indholdet af Danmarks internationale menneskeretlige forpligtelser.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler på den baggrund, at der af retssikkerhedsmæssige hensyn og med henblik på en forudsigelig retstilstand for borgeren i lovforslaget angives en mere præcis vejledning til administrative myndigheder og domstole om menneskerettens betydning for de opstillede betingelser for ægtefællesammenføring, herunder 24-årskravet, jf.

Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet, ligesom vejledninger på hjemmeside m.v. herom gøres mere præcise.

3.2. Tilbageførelse af tilknytningskravet til det tidligere gældende tilknytningskrav samt ændring af 28-årsreglen til en 26-årsregel

Med lovforslaget ophæves den seneste stramning af tilknytningskravet således, at kravet tilbageføres til det tilknytningskrav, der var gældende før den 1. juli 2011. Ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark skal således fremover være større – men ikke væsentlig større – end deres samlede tilknytning til et andet land. Samtidig ændres den såkaldte 28-årsregel til en 26-årsregel, således at personer, der har haft dansk statsborgerskab i mere end 26 år, og personer, der er født i eller kommet til Danmark som mindre barn og har opholdt sig lovligt her i landet i mere end 26 år, undtages fra tilknytningskravet. Herboende personer med dansk statsborgerskab, der er adopteret fra udlandet inden det fyldte 6. år, og som senest i forbindelse med adoptionen har erhvervet dansk statsborgerskab, anses for at have haft dansk statsborgerskab fra fødslen.

Et tilknytningskrav vil normalt være i overensstemmelse med EMD's praksis, hvorefter der i sager om, hvorvidt en stat er forpligtet til at tillade ægtefællesammenføring, blandt andet skal lægges vægt på parrets – og eventuelle børns – tilknytning til staten.⁹

Den foreslåede 26-årsregel som undtagelse til tilknytningskravet indebærer imidlertid direkte forskelsbehandling på grund af varigheden af dansk statsborgerskab, ligesom reglen indebærer indirekte forskelsbehandling mellem danske statsborgere med dansk etnisk oprindelse og danske statsborgere med anden etnisk oprindelse end dansk, idet hovedparten af personer over 26 år, som undtages fra tilknytningskravet, har dansk etnisk oprindelse.

For at en forskelsbehandling er lovlig, er det en forudsætning, at forskelsbehandlingen er saglig og proportional, jf. herved EMRK artikel 14, jf. artikel 8. Det bemærkes i den forbindelse, at EMRK artikel 14 fortolkes i lyset af artikel 5, stk. 2, i Den Europæiske Konvention om Statsborgerskab indeholdende princippet om ikke at forskelsbehandle statsborgere, uanset om statsborgerskabet er erhvervet ved fødslen eller efterfølgende.

Formålet med 26-årsreglen (forskelsbehandlingen) er – som det fremgår af forarbejderne til den gældende 28-årsregel – at sikre, at ulandsdanskere med en stærk og varig tilknytning til Danmark i form af mindst 26 (i dag 28) års statsborgerskab får mulighed for at kunne opnå ægtefællesammenføring i Danmark. Det lægges således til grund, at en person, der har haft dansk statsborgerskab i 26 (28) år, må betragtes som havende stærk tilknytning til Danmark.

⁹ Se f.eks. *Konstatinov mod Holland*, dom af 26. april 2007, pr. 46.

Ved vurderingen af den forskelsbehandling, som 26-årsreglen medfører, tillægges det betydning, om kriteriet "dansk statsborgerskab i 26 (28) år" er egnet til at kvalificere den pågældendes tilknytning til Danmark. En række andre faktorer – ud over statsborgerskab – kan skabe tilknytning til et land, herunder opholdstid i landet, uddannelse, arbejde og familie i landet m.v. Personer, som er født danske statsborgere og har været danske statsborgere i 26 år, men som ikke er vokset op i Danmark og måske aldrig har haft bopæl her i landet, kan ikke generelt antages at have stærkere tilknytning til Danmark end f.eks. personer, der er kommet til Danmark som børn eller unge og efterfølgende er blevet danske statsborgere.

Det tillægges desuden betydning, om forskelsbehandlingens intensitet står i rimeligt forhold til formålet hermed. Det kan i den forbindelse anføres, at hvis f.eks. to unge mænd, A og B, er født i Danmark, og A er blevet dansk statsborger ved fødslen, og B er blevet dansk statsborger som 18-årig, så vil f.eks. 4 års fravær fra Danmark være uden betydning for A – som under alle omstændigheder vil blive undtaget fra tilknytningskravet, når A fylder 26 år – mens det for B's vedkommende vil betyde, at B først bliver undtaget fra tilknytningskravet, når B fylder 30 år.

Særligt med hensyn til adoptivbørn vil 26-årskravet indebære, at f.eks. et søskendepar, som er blevet adopteret på samme tid til samme forældre i Danmark som henholdsvis 5-årig og 6-årig og ved adoptionen har opnået dansk statsborgerskab, vil blive stillet forskelligt, da den yngste vil være undtaget fra tilknytningskravet, når han/hun fylder 26 år, mens den ældste først vil være undtaget fra kravet, når han/hun fylder 32 år.

Sådanne tilfældigheder vil dog opstå, uanset hvilket alders- eller opholdskrav der opstilles.

EMD har ikke hidtil i forbindelse med sager om ægtefællesammenføring taget stilling til forskelsbehandling mellem en stats egne statsborgere på grund af varigheden af statsborgerskab. Det kan derfor ikke siges med sikkerhed, hvorledes EMD ved en prøvelse ville forholde sig til 26-årsreglen. Det bemærkes i den forbindelse, at EMD i dommen *Abdulaziz, Cabales og Balkandali mod Storbritanien* (dom af 28. maj 1995), blandt andet tog stilling til forskelsbehandling i forbindelse med ægtefællesammenføring på grund af fødested, men ikke på grund af varigheden af statsborgerskab. EMD lagde i dommen dog vægt på, at kravet om fødested som betingelse for ægtefællesammenføring ikke diskriminerede, hvilket umiddelbart synes at være tilfældet også hvad angår tidsmæssige kriterier.

Det må desuden tages i betragtning, at der efter menneskeretten er overladt nationale beslutningstagere et skøn ved vurderingen af, hvilke midler der findes egnede og proportionale til at fremme en politisk målsætning.

I dommen U.2010.1035H tog Højesteret stilling til en sag vedrørende den gældende 28-årsregel som undtagelse til tilknytningskravet. Sagen drejede sig om afslag på ægtefællesammenføring til en kvinde gift med en herboende mand, der var født i Togo i 1971. Han kom til Danmark i 1993 og blev dansk statsborger i 2002. Højesterets flertal (4 dommere) fandt, at 28-årsreglen ikke havde indebåret en konventionsstridig diskrimination i forhold til den herboende, jf. EMRK artikel 14, jf. artikel 8. Højesterets mindretal (3 dommere) fandt, at 28-årsreglen var i strid med EMRK artikel 14, jf. artikel 8. Højesterets dom er indbragt for EMD.

Instituttet skal desuden henvise til de seneste anbefalinger (concluding observations) fra FN's Racediskriminationskomité (CERD) den 27. august 2010 om Danmarks overholdelse af FN's Racediskriminationskonventionen (se ovenfor).

- Det er Institut for Menneskerettigheders opfattelse, at 26-årsreglen næppe indebærer ulovlig forskelsbehandling i strid med menneskeretten, men det kan ikke helt afvises, at EMD vil anse forskelsbehandlingen for uproportional, jf. EMRK artikel 8, jf. artikel 14.
- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at virkningerne af tilknytningskravet og 26-årsreglen løbende overvåges med henblik på at overveje forholdsmæssigheden af reglerne, jf. blandt andet EMRK artikel 8 og 14.

3.3. Afskaffelse af indvandringsprøven og indførelse af krav om bestået prøve i dansk
Med lovforslaget afskaffes indvandringsprøven i ægtefællesammenføringssager. I stedet indføres et krav om, at ansøger skal have bestået en prøve i dansk som betingelse for fortsat ophold og nedsættelse af den krævede økonomiske sikkerhedsstillelse på 50.000 kr. Kravet om sikkerhedsstillelse på 100.000 kr. foreslås nedsat til 50.000 kr.

Efter lovforslaget skal opholdstilladelse som ægtefællesammenført fremover normalt betinges af, at udlændingen består en danskprøve fastsat på A1-niveau efter Europarådets fælles referenceramme for sprog. Prøven skal som udgangspunkt være bestået senest seks måneder efter udlændingen er tilmeldt folkeregistret (eller er meddelt opholdstilladelse). Hvis prøven ikke består, kan udlændingen senest tre måneder efter den første prøveafleggelse aflægge en omprøve. Bestås danskprøven ikke, kan udlændingen få inddraget sin opholdstilladelse. En yderligere konsekvens af, at prøven ikke består, vil som nævnt være, at der ikke sker en nedsættelse af sikkerhedsstillelsen

på 50.000 kr. Denne sikkerhedsstillelse nedsættes ellers med 20.000 kr., når danskprøven er bestået rettidigt.

Det fremgår af lovforslaget, at kravet om bestået danskprøve på A1-niveau ikke skal stilles, hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, eller hvis udlændingens personlige forhold i øvrigt afgørende taler herfor, f.eks. hvis udlændingen har en alvorlig sygdom, et handicap eller et stærkt traume.

Efter lovforslaget skal der desuden etableres en danskprøve på niveau A2 efter Europarådets referanceramme. Denne prøve skal senest bestås efter 15 måneder (eller 18 måneder ved omprøve), for at sikkerhedsstillelsen kan nedsættes med yderligere 10.000 kr. Endelig kan der opnås endnu en nedsættelse af sikkerhedsstillelsen med 10.000 kr., når udlændingen rettidigt består den relevante danskprøve på den danskuddannelse, som alle ægtefællesammenførte udlændinge skal følge.

Ifølge de indledende lovforslagsbemærkninger skal udlændingepolitikken fremme integrationen, og kravene til udlændinge skal være klare, gennemskuelige, nødvendige og ikke ekskluderende. Danskprøvekravene m.v. skal tjene som et incitament til, at familiesammenførte udlændinge løbende og målrettet opnår kendskab til det danske sprog og dermed får et godt grundlag for deres integration i det danske samfund. Niveaue for de foreslåede danskprøver er fastsat ud fra en forventning om, at udlændinge, der følger den tilbudte danskuddannelse eller i øvrigt gør en indsats for at opnå kendskab til det danske sprog, inden for de fastsatte frister vil kunne tilegne sig tilstrækkelige danskuddannelse til at bestå prøverne.

Institut for Menneskerettigheder har i tidligere høringssvar udtrykt skepsis over for indvandringsprøven. Institutet er generelt skeptisk over for, om bedre integration opnås gennem krav om, at udlændinge skal bestå formaliserede, standardiserede prøver som betingelse for opholdstilladelse som familiesammenført. Forskning viser, at usikkerhed om adgang til (fortsat) ophold i et land kan virke stressende på begge ægtefæller og påvirke deres attitude til værtslandet i negativ retning og dermed modvirke integrationen.¹⁰

Om de foreslåede sprogniveauer skal det bemærkes, at niveauet A1, der vil skulle nås efter seks måneder, er højere end det niveau, der p.t. skal opnås ved indvandringsprøven (A1 minus). Det er dog mindre end det niveau, som det i 2011 blev besluttet at indføre for indvandringsprøven (A2), men som endnu ikke er trådt i kraft. Det vil efter det for instituttet oplyste næppe være et problem at nå niveau A1 i løbet af seks måneder for kursister på Danskuddannelse 3 (sprogforløb for udlændinge med mellemlang eller lang

¹⁰ Se Draft Synthesis Report fra Intec Project: Integration and naturalisation tests: The new way to European Citizenship, december 2010.

uddannelse fra hjemlandet som afsluttes med Danskprøve 3) og muligvis heller ikke for en del kursister på Danskuddannelse 2 (sprogforløb for udlændinge med kort skolebaggrund som afsluttes med Danskprøve 2). Det kan dog formentlig være umuligt for mange kursister på Danskuddannelse 1 at bestå kravet (sprogforløb for udlændinge uden eller med ringe skolebaggrund som afsluttes med Danskprøve 1). Niveauet A2, som skal nås inden for halvandet år for at få ydeligere nedsættelse af sikkerhedsstillelsen, svarer nogenlunde til niveauet for Danskprøve 1. Dette niveau har indtil for nylig været krævet for meddelelse af tidsbestemt ophold og statsborgerskab i europæiske lande som Østrig og Holland. I disse lande har sprog lærere ment, at niveauet kunne være for højt for visse grupper, navnlig kvinder uden nævneværdig skolebaggrund og med et meget lille selvværd. De udlændinge, som henvises til Danskuddannelse 1, har op til tre år til at nå niveauet, hvilket er det tidsrum, man antager personer uden eller med ringe skolebaggrund skal bruge hertil.

Indvandrere i Danmark har imidlertid efter det for instituttet oplyste en meget positiv holdning til den danske sprogundervisning på danskuddannelserne, som formentlig også hører til de bedste i Europa, blandt andet fordi den er langvarig, gratis og tilpasset forskellige udlændingegrupperes forskellige forudsætninger. Der er derfor et meget stort ønske hos udlændinge om at følge danskundervisningen. De allerfleste gør det frivilligt, det gjaldt også tidligere, hvor der blev opkrævet egenbetaling for visse udlændinges vedkommende.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at den nærmere udformning af danskprøverne i forbindelse med ægtefællesammenføring samt indhold og gennemførelse af forberedende sprogundervisning fastlægges i tæt samarbejde med repræsentanter for sprogskolerne, som har mange års erfaringer med forskellige udlændingegrupperes sprogindlæring.
- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det præciseres i lovforslaget, i hvilken udstrækning handicap begrunder en fravigelse af betingelsen om bestået danskprøve i forbindelse med ægtefællesammenføring, jf. herved FN's Handicapkonvention.

3.4. Nedsættelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse

Efter lovforslaget skal den økonomiske sikkerhed, som den herboende ægtefælle skal stille i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring, som nævnt nedsættes fra 100.000 kr. til 50.000 kr.

EMD's praksis viser, at der i ægtefællesammenføringssager som udgangspunkt kan stilles krav om, at den herboende ægtefælle har en tilstrækkelig indtægt til at kunne forsørge ansøgeren, og at denne indtægt ikke består af sociale ydelser fra

det offentlige.¹¹

Kravet om sikkerhedsstilling må antages at have støtte i denne praksis.

Institut for Menneskerettigheder har tidligere anbefalet, at virkningerne af kravet om sikkerhedsstilling undersøges. Instituttet er trods nedsættelsen af sikkerhedsstillingen fortsat af denne opfattelse. Det bemærkes i den forbindelse, at instituttet er bekendt med tilfælde, hvor blandt andet ansøgere med dansk statsborgerskab og arbejde ikke har været i stand til at stille den nødvendige sikkerhed (selv med hjælp fra familie m.fl.). Heroverfor står, at det efter det for instituttet oplyste kun er i et fåtal af sager, at kommunerne kræver udgifter til familiesammenførte ægtefæller dækket af sikkerhedsstillingen.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at eksisterende viden om virkningerne af kravet om sikkerhedsstilling beskrives i lovforslaget med henblik på en nærmere vurdering af kravet i forhold til menneskeretten, jf. herved blandt andet EMRK artikel 8 og 14.

3.5. Elektronisk behandling af asylsager

Efter persondatalovens § 7, stk. 8, må der ikke for den offentlige forvaltning føres edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige.

Med henblik på at lade asylsagsområdet overgå fra papirsagsbehandling til elektronisk sagsbehandling foreslås det, at persondatalovens § 7, stk. 8, ikke skal finde anvendelse ved elektronisk behandling af asylsager m.v. og sager om tidsbegrænset opholdstilladelse.

Persondataloven har navnlig til hensigt at gennemføre EU's databeskyttelsesdirektiv. Persondatalovens § 7, stk. 8, har imidlertid ikke sin oprindelse i dette direktiv, men er en videreførelse af en bestemmelse i den tidligere lov om offentlige myndigheders registre.

Institut for Menneskerettigheder skal understrege, at lovforslaget angår følsomme personoplysninger, og at det er fundet nødvendigt særskilt at oprette et forbud mod registrering heraf i den offentlige forvaltning. Der er imidlertid tale om registrering af oplysninger, som er med til at udgøre kernen af de asylsager, som udlændingemyndighederne har til opgave at administrere. Der er således tungtvejende grunde til, at udlændingemyndighederne skal have adgang til at registrere oplysningerne.

¹¹ Se herved f.eks. *Haydarie mod Holland*, afgørelse af 20. oktober 2005, og *Konstatinov mod Holland*, dom af 26. april 2007

Instituttet fremhæver, at elektronisk behandling af følsomme personoplysninger indebærer krav om skærpet sikkerhed i forhold til blandt andet tilgang af oplysningerne. Oplysningerne må alene anvendes i forbindelse med den konkrete sagsbehandling, og tilgang til oplysningerne skal logges, jf. herved §§ 11 og 12 i sikkerhedsbekendtgørelsen.

Der henvises til j.nr. 11/87474.

Med venlig hilsen

Jonas Christoffersen
Direktør

Høringssvar vedr. Lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning

[REDACTED]

Det er glædeligt at der i Bemærkninger til lovforslaget udtrykkes ønske om at føre en udlændingepolitik, hvor *"der stilles klare og gennemskuelige krav, som er retfærdige og ikke unødvendige og ekskluderende"* (s. 9). Det er en god målsætning.

På den baggrund finder vi at afskaffelsen af Indvandringsprøven er et fremskridt for udlændingepolitikken i Danmark. Vi mener ligeledes, som der lægges op til i lovforslaget, at det er en god idé at familiesammenførte udlændinge modtager danskundervisning så snart de flytter til Danmark. Alligevel har vi betænkeligheder ved lovforslaget og vil gøre opmærksom på nogle problemer.

Det foreslås at ægtefællesammenførte udlændinges danskundskaber skal være på A1 niveau 6-9 måneder efter ankomst til Danmark (tidsperioden starter fra personen indskrives i folkeregisteret og ikke først ved start på sprogskole). A1-niveau svarer til det niveau, man i dag i Danskuddannelsessystemet opnår på Danskuddannelse 3 efter modul 1, på Danskuddannelse 2 efter modul 2 og på Danskuddannelse 1 efter modul 5 (skriftligt) og modul 3 (mundtligt).

Set fra et sprogindlæringssynspunkt er A1 niveauet for højt i forhold til den tid, kursisterne på Danskuddannelse 1 og 2 skal tage prøverne på. Medens de fleste mennesker på Danskuddannelse 3 og de allerhurtigste på Danskuddannelse 2 vil kunne opnå A1 niveau indenfor tidsrammen, vil den gennemsnitlige learner på Danskuddannelse 2 og alle på Danskuddannelse 1 komme i klemme og vil ikke kunne nå A1 niveauet på 6-9 måneder. Man bør således være opmærksom på at reglerne, som de lægges frem i lovforslaget, vil gøre det vanskeligt – for ikke at sige umuligt - at blive familiesammenført med en person med en kort skolebaggrund eller en analfabet.

Vi opfatter det som et ekskluderende element i lovforslaget at man ikke har tænkt sig at differentiere mellem den tid, det tager for folk med forskellig uddannelsesbaggrund at opnå dansksproglig kompetence på A1 niveau.

Det foreslås endvidere, at der udvikles to nye danskprøver udenfor det eksisterende Danskuddannelsessystem til bedømmelse af den ægtefællesammenførtes danskundskaber. Vi er betænkelige ved at disse parallelle prøver foreslås at ligge under justitsministeren. Men

det er væsentligste er, at prøven som beskrevet i Bemærkninger til lovforslaget ikke vil være egnet til at afdække om den testede er på A1 niveau, da det er vanskeligt at lade en it-baseret prøve ligge til grund for vurderingen af, om en person kan indgå i en enkel samtale (en af de ting man skal kunne på A1-niveau). En reel samtale er interaktiv og kan være mere eller mindre vellykket, bl.a. afhængig af om den person, man taler med, taler langsomt og tydeligt og er indstillet på at hjælpe.

Det bør være tilstrækkeligt at udlændinge tager den eksisterende danskuddannelse indenfor de normerede 3 år. Det tager tid at lære et sprog, og som sprogpædagoger er det vores faglige vurdering, at sprogindlæring er betinget af den nødvendige tid og ikke fremmes af at man føler sig "truet" til at lære dansk.

Vi anser det derfor for at være uhensigtsmæssigt at binde kendskab til dansk på A1 niveau efter 6 -9 mdr. sammen med forlængelse af opholdstilladelsen.

Med venlig hilsen en stor gruppe undervisere på [redacted] Sprogcenter

PS.

Vi vil gerne benytte lejligheden til at opfordre regeringen til at se på lovgivningen vedr. henholdsvis statsborgerskab og permanent opholdstilladelse, da vi i vores hverdag på sprogskolen ofte møder udlændinge, som taler dansk og arbejder og som har været længe i Danmark, men som ikke kan få permanent ophold, hvilket gør deres situation i Danmark usikker. Det er vores opfattelse at det vil være et vigtigt skridt i forhold til at undgå eksklusion af denne gruppe af indvandrere at få gennemført målsætningen fra regeringsgrundlaget om at det skal være muligt at ansøge om permanent opholdstilladelse efter at have bestået en danskeksamen svarende til Dansk 1 og muligt at opnå dansk statsborgerskab efter at have bestået Dansk 2.

Uopfordret høringsvar/ kommentar vedrørende lovforslaget om ændring af familiesammenføringsreglerne.

Med en opfordring til IKKE at implementere et krav om at den familiesammenførte skal bestå en særlig danskprøve efter 6 måneder. Forslaget er unødvendigt, uhensigtsmæssigt og en yderligere administrativ byrde på et offentligt system som i al for høj grad administrerer og kontrollerer frem for at motivere og støtte de processer som bør være i fokus.

Undertegnede er begge integrationskonsulenter i [redacted] kommune, og står for at planlægge integrationsforløb og lave integrationskontrakter, med alle de familiesammenførte og flygtninge, der kommer til kommunen.

Som fagpersoner har vi nogle bekymringer for konsekvenserne af sprogkravet i det fremsatte lovforslag.

Vi skal understrege, at vi henvender os som privatpersoner, og som fagpersoner med indgående kendskab til administrationen af det aktuelle lovkompleks. Vi repræsenterer således ikke vor kommune eller det jobcenter, hvor vi til daglig har vort virke.

I lovforslaget indgår som nævnt et krav om at tage en mundtlig prøve i dansk på A1 niveau, inden for 6 måneder, med mulighed for omprøve inden for yderligere 3 måneder efter at man har fået folkeregisteradresse i Danmark. Vi vil i det følgende uddybe argumenterne for at man ikke bør indføre det nye krav om tidlig sprogtest for familiesammenførte.

9 måneder i Danmark er ikke 9 måneders danskundervisning

Den familiesammenførte kan ikke starte i danskundervisning når vedkommende får opholdstilladelse. Før man kan starte på undervisning, skal man have tilmeldt sig folkeregistret og have et CPR-nummer, og have kontakt med en kommunal medarbejder som henviser til sprogskolen. Det kan godt tage nogle dage. Skolen finder tid til en visitationssamtale, og visitationssamtalen gennemføres inden for et par uger. Herefter holdsættes man, men det er ikke sikker at der er elever nok til et hold på det rette niveau – og derfor kan der let gå 1 måned før man kommer i gang med undervisningen. Hertil kommer at skolen holder sommer-, efterårs-, jule-, vinter- og påskeferie. Så 9 måneder i Danmark vil ofte højst være 7 måneders danskundervisning.

Sprogkravet er ikke realistisk opnåeligt for alle efter 9 måneder.

Visse grupper har ikke muligheden for at lære sprog på det krævede niveau på 9 måneder. Bl.a. thailændere har store problemer med det danske sprog. Selve udtalen af ordene kommer fra et andet sted i halsen, end de er vant til. Det er et velkendt problem på sprogskolerne. Vores erfaring er at bl.a. personer fra Thailand og Brasilien som regel er over 1 år om at nå til A1-niveauet – der svarer til modul 2 på

Danskuddannelse 1 eller 2 eller modul 1 på Danskuddannelse 3. Også selv om de er meget motiverede for at lære dansk.

Herudover forringes indlæringsevnen med alderen. Mange af vores familiesammenførte, der har rundet de 40, er også over et år om at nå A1-niveauet. Uagtet at de kommer fra et vestligt land og har en god uddannelse og karriere bag sig, og tidligere har lært andre sprog. Men indlæringsevnen forringes som bekendt med alderen.

Endelig har vi en del yngre mænd og kvinder, der pt. er længere tid om at nå A1-niveauet. Det er de, fordi de arbejder. På grund af manglende danskkundskaber finder de typisk job med rengøring eller opvask, hvor de ikke bruger det danske sprog. De går på sprogskole om aftenen efter arbejde, og pga. færre undervisningstimer og manglende koncentration, lærer de ikke tilstrækkeligt hurtigt dansk. Men de prioriterer af forskellige grunde at have arbejde mens de lærer dansk. F.eks. hvis de har børn eller en dyr husleje, eller ægtefællen har en lav indtægt. De bliver ikke kompenseret for lav indtægt fra de offentlige kasser, da en betingelse for fortsat opholdstilladelse er, at hverken den familiesammenførte eller ægtefællen modtager kontanthjælp.

Sprogkravet med test efter 6-/9 måneder, er unødvendigt, fordi målgruppen selv er motiverede, og fordi der allerede stilles højere krav til dansk sprog ifm. permanent opholdstilladelse

Når vi taler med de nye familiesammenførte, er det første de nævner om deres fremtidsplaner "jeg vil lære dansk". De fleste kan selv se nytten i at lære dansk, og finder hurtigt ud af at både arbejdsmarked og uddannelsessystemet er lukket, hvis ikke de lærer godt dansk. Vi kender kun til en enkelt sag ud af hundreder, hvor en familiesammenført ikke tog imod tilbuddet om danskundervisning – fordi hun mente at i hendes erhverv kunne hun klare sig på engelsk.

Vi vejleder også de nye familiesammenførte om reglerne for permanent opholdstilladelse. Her er én af betingelserne at man skal bestå en afsluttende prøve i Dansk 2 eller 3. Det har de 3 år til at gøre – kun i den periode betaler kommunen nemlig for deres danskundervisning. Alle stræber efter at kunne få permanent opholdstilladelse, da det giver en eksistentiel usikkerhed så længe man ikke ved, om man kan blive boende i landet.

Derfor mener vi, at de nye krav om at lære et vist niveau af dansk på kort tid, retter sig mod et ikke-eksisterende problem.

Sprogkravet vil stresse de fleste

Det siger sig selv, at når opholdstilladelsen er betinget af at lære et vist niveau af dansk inden for en bestemt frist, vil mange blive stressede.

I forvejen er det svært at etablere sig i et nyt land, hvor man ikke har netværk, sprog og job. Det kræver noget at etablere sig som menneske, og at etablere sig som familie. Dette bliver ikke lettere af at der hænger en trussel om udvisning over hovedet, indtil man består den krævede test.

Også i dag, hvor der ikke ligger en konkret trussel om udvisning, føler mange familiesammenførte sig pressede af kravene for at få permanent opholdstilladelse (som i dag indebærer krav om 2½ års fuldtidsarbejde på 3 år, bestået danskprøve og aktivt medborgerskab), enkelte får decideret stress.

Sprogkravet sender et signal om at familiesammenførte ikke er velkomne

Når der stilles krav om at lære dansk på et vist niveau, og der bag dette krav ligger en trussel om udvisning, vil de fleste opleve det som et signal om at de ikke er velkomne og accepterede.

Sprogundervisning bliver med lovforslaget mere en pisk end en gulerod. Det *kan* nemlig være en gulerod, når det ellers går hånd i hånd med en velment integrationsindsats, der signalerer vilje til at inkludere vore nye medborgere, frem for at stigmatisere dem som potentielle udvisningskandidater!

I vort integrationsarbejde indgår borger og kommune en forpligtende aftale (Integrationskontrakt + Erklæring om aktivt medborgerskab). Denne aftale følges der løbende op på i mindst tre år. Den familiesammenførte og sagsbehandler i kommunen er velinformeret om både ret og pligt samt konsekvenser heraf, i forhold til at prioritere sprogundervisningen højt. Et nyt sprogkrav er ikke bare unødvendigt, men særdeles uheldigt i sin signalværdi.

Sprogkravet gør, at familiesammenførte vil vente længere med at søge arbejde

Af indlysende grunde vil det nye krav få kommende familiesammenførte til at prioritere at lære dansk, frem for at finde arbejde. Begge dele er efter vores mening vigtigt for integrationen.

På nuværende tidspunkt lægger de familiesammenførte deres fremtidsplaner ud fra familiens situation. Er der f.eks. behov for at begge har arbejde, eller vælger man at satse på at komme hurtigt gennem sprogskolen og ind på en dansk uddannelse?

Fremover vil prioriteterne blive dikteret mere af sprogkravet.

Udvisninger

Endelig vil der komme en del udvisninger, når den familiesammenførte mister sin opholdstilladelse. Det er udvisninger af personer, der er ressourcestærke, og aldrig har været en økonomisk belastning for det danske samfund. Under normale omstændigheder, hvis de havde haft længere tid til at lære dansk, ville de på sigt komme til at klare sig godt, og bidrage til det danske samfund.

Ægtefællen har et godt job i Danmark (det er måske derfor de i første omgang har valgt at bosætte sig i Danmark), og måske har de børn som går i skole.

Så udvisningssagerne kommer til at rykke hele familier op med rode, netop som de efter 9 måneder i Danmark har etableret sig. Vi ved af erfaring, at langt de fleste af disse mennesker ellers vil blive godt

integreret i Danmark. Med det nye krav om denne tidlige sprogpåvisning, skabes der flere problemer end der løses.

Mere administration

Sprogkravet og muligheden for at få nedsat sikkerhedsstillelsen kommer til at øge mængden af administrativt arbejde. Kommunerne skal behandle 3 gange så mange ansøgninger om nedsættelse af bankgarantien, da den både kan nedskrives ved gennemført A1, og A2-eksamen, samt ved afsluttende danskprøve - mod nu kun ved bestået afsluttende danskprøve.

Udlændingestyrelsen skal have et større apparat op at stå ifm dispensationer til personer, der ikke går op til prøverne i tide – på grund af sygdom, barsel eller børns sygdom. Samt ekstra administration på grund af korte frister for opholdstilladelser og mange udvisninger.

Samlet set mener vi derfor at kravet hæmmer mere end det fremmer integrationen og det betyder yderligere byrder på det administrative område. Det er derfor på alle måder uhensigtsmæssigt at føje dette nye krav ind i en ændring af familiesammenføringsreglerne.

Med venlig hilsen

Vi er begge integrationskonsulenter i , og har derfor en faglig viden om området. Men vi skriver som sagt som sagt som privatpersoner. Synspunkterne i dette indlæg repræsenterer vores egne holdninger, og hverken kommunens eller jobcentrets holdninger.